

DOVEDIND CUVÂNTUL SĂU

 Să ne aplecăm capetele doar un moment. Dragă Tată din Ceruri, suntem recunoscători că suntem aici în seara aceasta. Noi, noi suntem recunoscători pentru că știm că Prezența Ta este aici cu noi. Acum ne rugăm ca Tu să te îngrijești de fiecare din noi, după nevoile noastre. Cerem acest lucru în Numele lui Isus. Amin. (Așezați-vă.)

Chiar mă face să mă simt bine că aceste microfoane funcționează. Mi-a părut așa de rău că am cam încurcat asta ieri, Mesajul care mi-am dorit atât de mult să îl primiți.

2 Și am vrut să fiți siguri că ați înțeles lucrul acela. Este ancora care o avem. Noi nu suntem ancorați de o biserică. Suntem ancorați în Cristos, vedeți. El este acea Cale unică. El este unicul loc de siguranță, unicul loc în care Dumnezeu și-a pus vreodată Numele Lui. Și Dumnezeu a spus că El se va întâlni cu oamenii în locul pe care El l-a ales ca să Își pună Numele; nu în orice poartă, ci în poarta pe care El a ales-o. Și în acel loc El se va întâlni cu oamenii, și numai acolo. Și aflăm că Dumnezeu niciodată nu și-a pus Numele în niciun alt loc decât în Fiul Său, Isus Cristos, așa cum fiul preia întotdeauna numele tatălui.

Și acum voi spuneți, „Păi, la ce se referă asta astăzi? Fiecare spune, „Eu sunt în Isus.””

3 El este Cuvântul. Căci, „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi.” Iarăși, este scris și în Apocalipsa capitolul 19, când L-am văzut venind, Mireasa și Mirele, Haina Lui înmuiată în Sânge, „Numele Lui a fost numit, Cuvântul lui Dumnezeu.” El este Cuvântul lui Dumnezeu.

4 Și, asta-i, El este puterea de însuflețire. El este, Duhul Sfânt este acea, dinamica care vine în mecanică, Cuvintele, care Îl fac viu. Și toate acestea trebuie să lucreze împreună, sau pur și simplu nu va funcționa. Trebuie să fie întreaga Biblie, întregul Cristos, Evanghelia deplină.

5 Vreau să spun, referitor la acea conferință care am urmărit-o la televizor seara trecută am știut că urma să fie difuzată, și eu m-am uitat. Vreau să-i comentez pe acești frați, cei care au fost în acel grup, așa măiestrie în a răspunde la acele întrebări! Și eu sunt un mare critic, voi știți, oricum, dar acolo chiar nu era nimic de criticat. A fost în mod absolut veritabil, și am putut să fiu de acord cu aceea, sută la sută. [Adunarea aplaudă—Ed.] Vă mulțumesc. Amin. Acele răspunsuri au fost clare. Cu siguranță am apreciat asta. Aș fi vrut doar să am o filmare ca să-l arăt în biserica mea de acasă. A fost foarte frumos.

⁶ Și sunt așa de mulțumitor să știu că—că Dumnezeu a împărțit în celelalte țărâmurii, pe lângă grupul nostru Penticostal, și adună oameni, acele semințe ale lui Dumnezeu, care au stat acolo afară în toți acești ani, așteptând ca Lumina să strălucească peste ei.

⁷ Și ne dă și un avertisment, prieteni, să știm că Isus a spus, „Când această fecioară adormită a început să vină înăuntru să cumpere Untdelemn, asta a fost când venea Mirele.” Deci putem vedea prin asta, când îi vedem pe Episcopalieni, Prezbiterieni, Metodiști, Bapțiști, Luterani, că vin înăuntru să primească Untdelemnul, atunci acela era ceasul în care a venit Mirele. Să reținem asta.

⁸ Niciodată nu a spus Billy, fiul meu, așa cum mi-a spus doar cu câteva momente în urmă. A spus, „Tata, eu nu-ți spun ce să faci. Nu vreau să te conving cu nimic, dar,” a zis, „tata, orice ai face, folosește tot timpul tău pentru acei oameni bolnavi.” A spus, „Nu am mai văzut niciodată așa de mulți bolnavi!” A spus, „Am împărțit două sute de cartonașe doar într-o clipă sau două.” A spus, „Sunt așa de mulți bolnavi!” El foarte rar îmi spune asta.

⁹ Și atunci am venit în această seară cu niște notițe mici scrise aici, și câteva comentarii referitoare la judecata care urmează să vină, și știind că ne aflăm aici în seara aceasta chiar cu mânia lui Dumnezeu care se zgâlțâie sub noi, și curând va lovi cu furie. Și știind că mânia lui Dumnezeu este în așteptare; chiar în momentul în care se va spune, se va termina, pentru milioane. Și știind asta în inima mea, și știind că este așa! Și apoi vedem așa de mulți bolnavi, că împing și trag.

¹⁰ Și m-am gândit, „În seara asta, cei mai mulți dintre ei sunt Creștini.” Și dați-mi voie să spun la aceștia, voi fiii lui Dumnezeu. Orice faceți, să renunțați la orice altceva. Voi slujiți-l pe Dumnezeu, zi și noapte, cu toată inima. Voi, puteți simți că ceva este greșit. Vă dați seama de asta în timp ce mergeți pe străzi, voi chiar . . . și oriunde mergeți. Voi știți, dacă sunteți duhovnicești; și eu știu că sunteți.

¹¹ Și stăteam de vorbă cu un om, Fratele Stromei. Nu știu dacă Tony este aici, sau nu. El, el era . . . [Un frate spune, „Tony Salameh?”—Ed.] Tony Salameh, Salameh, Salameh? Nu. Am confundat cu acel Tony. [Un frate spune ceva.] Nu, nu acel Tony. Acesta este Tony din—din Tucson. Care este numele lui? [Altceva spune, „Stromei.”] Stromei! Știu că este Salameh, Stromei, sau ceva de genul. Le spun pe toate. . .

¹² În magazinul lui, zilele trecute, a intrat un om, a fost foarte izbitor, el a spus ceva care mi-a trezit o amintire, când eu . . . ultima dată când am fost în—în India.

¹³ Unde, eu cred că Domnul ne-a dat cea mai mare mulțime pe care noi am avut-o vreodată, a fost în Bombay. Noi nici măcar

nu reușeam să găsim locuri unde să-i punem, zeci de mii și mii de oameni.

¹⁴ Și chiar înainte să ajungem acolo, era un ziar tradus. Ei bine, era, India este o țară bilingvă, era—era ziarul Englez. Și spunea, „Ei bine, cutremurele trebuie să se fi terminat, păsările zboară înapoi la casele lor în cuiburile lor.”

¹⁵ Cu câteva zile înainte a venit cutremurul, care a dărâmat gardurile și alte lucruri. Păsărelele caută adăposturi în pietre, și își construiesc cuiburile; și după-amiaza sau în mijlocul zilei, când soarele este foarte fierbinte, toate animalele stau în jurul acelor ziduri de piatră, ca să stea la umbră. Și timp de două zile, păsările au stat afară în pomi, nu au vrut să vină la cuiburile lor; și două zile, animalele, oile și vitele, nu se apropiiau după-amiaza, sau nu stăteau în apropierea acelor ziduri. Ele—ele stăteau afară în câmp și se propteau una de alta, ca să își facă umbră.

¹⁶ Apoi dintr-o dată, un cutremur, care a zguduit zidurile și a dărâmat clădirile. Și, vedeți, dacă acele păsărele ar fi fost acolo, ar fi pierit. Dacă vitele ar fi stat acolo dedesubt, și oile, ar fi pierit. Dumnezeu avertizează natura!

¹⁷ Cu câteva zile în urmă, în magazinul Fratelui Tony, ascultam pe un om acolo care a spus . . . Când acest cutremur a avut loc în Alaska, el pescuia jos în ceea ce noi numim Stony Point, în Mexic. Și a spus, „Păsările nu se hrăneau, și peștii nu se hrăneau. Era ceva în neregulă. Și, dintr-o dată, s-a dezlănțuit cutremurul.”

¹⁸ Și zilele trecute, când s-a întâmplat acela acolo în India, sau oriunde a fost, el a spus că era iar la pescuit. S-a gândit, „Păi, este ciudat. Acei pești se hrănesc cam pe la vremea asta. Nu este nicio mișcare în apă, pe niciunde. Apa este cât se poate de liniștită, momentul perfect pentru pești ca să se hrănească, dar ei nu se hrăneau. Și toate păsările care de obicei sunt acolo, pescărușii, care prind acești pești și așa mai departe, toți se plimbau pe mal, ghemuiți unul în altul. În câteva momente, mușchii marini de pe fundul mării au început să vină în sus așa, un cutremur avusese loc pe partea cealaltă a pământului.” Vedeți, acei pești au știut că acolo era ceva în neregulă, ceva era gata să se întâmple. Acele păsări știau același lucru.

¹⁹ Cu siguranță, dacă Dumnezeu dă unui pește și unei păsări discernământ, cu cât mai mult ar trebui El să dea la ai Lui—la copiii Lui! Noi știm că suntem la timpul sfârșitului, și judecata așteaptă, așa că să fim cu adevărat reverenți. Fugiți la Dumnezeu cu toată inima! „O Capernaume, tu care ești înălțat până la cer, vei fi coborât în locuința morților,” și astăzi ea zace sub albia apelor. Amintiți-vă doar, și rugați-vă.

²⁰ Acum, în seara aceasta, vreau să citesc într-un loc aici în Scriptură, doar pentru câteva momente. Ne vom ruga pentru bolnavi. Billy a spus că a împărțit o grămadă de cartonașe de

rugăciune. Și a dat câteva ieri, și nu am ajuns la nici unul dintre ei seara trecută. Și mă gândeam, când Duhul Sfânt a venit... Acesta este doar... Nu-L poți face să funcționeze. Este chiar ca un mic levier, tu te tragi într-un angrenaj. Tu ești cel care face ca Duhul Sfânt să acționeze, nu eu. Tu însuși faci asta. Astfel eu, seara trecută, am observat chiar în discernământ, că nu funcționa prea bine cu oamenii. Ei nu păreau să accepte asta. Am descoperit asta, aici recent, se pare că, mai mult sau mai puțin, chiar în timp ce vorbeam, punând mâinile peste bolnavi, ei înțeleg.

²¹ Ar trebui să realizăm că în noi a fost dat, noi care credem pe Isus Cristos și am fost născuți din Duhul Lui și umpluți cu acea putere dătătoare de viață, acea putere care este în voi. Prin punerea mâinilor, peste ceilalți, cum au făcut ucenicii și de-a lungul veacului, Aceasta în mod absolut a vindecat bolnavii, a înviat morții, a arătat vedenii, prorocii. Și chiar același Duh care a trăit în mijlocul primilor apostoli, trăiește în biserică astăzi, lucrează chiar aceleași lucruri. Și cât de repede putem recunoaște lucrul acesta! Vedeți, indiferent de cât de mult lucrează, voi trebuie să recunoașteți asta și să credeți asta. Nu vă va ajuta la nimic, până când nu credeți. Dar în momentul în care credeți, necazurile voastre sunt terminate. Este adevărat.

²² Acum să deschidem în Scriptură. Stăteam acolo afară, câteva momente în urmă, am notat încă câteva Scripturi, ca să schimb textul meu pentru această seară. Și vreau să citesc ceva din Cuvântul lui Dumnezeu, din Cartea Sfântului Luca, capitolul 8, începând cu versetul 40. Ascultați acum, am să citesc pe larg.

Și s-a întâmplat, că, la întoarcere, Isus, a fost primit cu bucurie de mulțime: căci toți îl așteptau.

Nu ar fi asta o atitudine bună din partea oamenilor în seara aceasta?

Și, iată, că a venit un om, numit Iair, care era fruntaș al sinagogii: și el s-a aruncat la picioarele lui Isus, și l-a rugat să vină în casa lui:

Pentru că avea o singură copilă, de vreo doisprezece ani, care trăgea să moară. Dar, pe când se ducea, El era îmbulzit de noroade.

Și era o femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge, care își cheltuisese toată averea cu doctorii, fără să o fi putut vindeca vreunul,

Ea s-a apropiat pe dinapoi, și s-a atins de poala hainei Lui: și de îndată scurgerea de sânge s-a oprit.

Și Isus a zis, Cine s-a atins de Mine? Când toți tăgăduiau, Petru și cei ce erau cu El au zis, Învățătorule, noroadele te împresoară, și te îmbulzesc și mai întrebi, Cine s-a atins de mine?

... Isus a zis, Cineva s-a atins de Mine: căci am simțit că a ieșit din Mine o putere.

Și femeia când s-a văzut dată de gol, a venit tremurând, s-a aruncat jos înaintea lui, și a spus în fața întregului norod, din ce pricină se atinsese de El, și cum fusese vindecată numai decât.

Și El i-a zis, Fiică, fii liniștită: credința ta te-a mântuit; du-te în pace.

Și pe când El... vorbea, acolo a venit unul din casa frunțașului sinagogii, zicând-ui, Fiica ta a murit; nu-l mai supăra pe Învățător.

Dar Isus când a auzit lucrul acesta, i-a răspuns, zicând, Nu te teme: crede numai, și ea va fi tămăduită.

Și când El a intrat în casă, nu a lăsat pe niciunul să intre, decât pe Petru, ... Iacov, și Ioan, și tatăl și mama fetei.

Și toți plângeau, ... și o boceau: și El a zis, Nu plângeți; ea nu este moartă, ci doarme.

Și ei își băteau joc de El, căci știau că era moartă.

Dar El i-a scos pe toți afară, și a apucat-o de mână, și a strigat fetița zicând, Fetițo, scoală-te.

Și duhul ei s-a întors în ea, iar ea s-a sculat numai decât: și el a poruncit să-i dea să mănânce.

Și părinții ei au fost uimiți: dar El le-a poruncit să nu spună nimănui cele întâmplate.

²³ Acum să ne rugăm. Dragă Tată Ceresc, așa cum citim acest Cuvânt, știm că este adevăr. Asta s-a întâmplat. Nu este vreo poveste mitologică ce am citi poate dintr-un ziar sau vreo carte de ficțiune, ci asta este din Cartea care știm că este Cuvântul lui Dumnezeu. Noi credem că s-a întâmplat. Noi credem că acest Isus care a făcut acest lucru remarcabil, două exemple aici, despre femeia cu scurgere de sânge, și copila moartă, noi credem că El este Fiul lui Dumnezeu, că Dumnezeu L-a înviat din morți și ni L-a prezentat, în seara aceasta, în persoana Duhului Sfânt.

²⁴ Și noi credem că El este aici cu noi în seara aceasta. Și credem că El este același ieri, azi și în veci, îndurările Lui se întind spre oameni. Și pe măsură ce oamenii se întind spre El, aceleași rezultate care au fost date în ziua aceea vor fi date în această zi. Îngăduie din nou, Tată, ca noi să putem avea o ungere proaspătă. Așa cum Fratele Shakarian a cerut atât de sincer, mai devreme, și a cerut audienței să creadă, noi cerem din nou în Numele lui Isus Cristos. Amin.

²⁵ Vreau să vorbesc doar pentru câteva momente, și va fi doar câteva momente, pentru că vreau să îi aduc pe acei oameni cu cartonașe de rugăciune aici sus și să mă rog pentru ei. Și lăsând

deoparte orice altceva și doar să ne rugăm pentru bolnavi. Dar înainte să ne rugăm pentru bolnavi, trebuie să-i aducem pe oameni în acea atitudine. Este atitudinea cea care întotdeauna aduce rezultatele. Este atitudinea pe care o ai față de Dumnezeu.

²⁶ Iată o femeie care s-a atins de haina Lui, ea a fost vindecată, cu o scurgere de sânge. Un soldat L-a scuipat în față și I-a pus o coroană de spini pe cap, și nu a simțit nicio virtute.

²⁷ Este apropierea voastră. Atitudinea este lucrul necesar. Și iată despre ce este vorba în seara aceasta, dragă prietene, este nevoie de atitudine. Noi suntem, și credem că suntem, în Prezența lui Isus Cristos, dar este atitudinea voastră care aduce rezultatele. Mecanica este aici, la fel și dinamica. Dacă tu poți doar să te pornești, Dumnezeu va face restul.

²⁸ Acum, acest subiect despre care vreau să vorbesc, pentru câteva momente, este: *Dovedind Cuvântul Său*. Acum este un lucru important, când te gândești la asta: *Dovedind Cuvântul Său*.

²⁹ Acum Dumnezeu este la fel de capabil să-Și dovedească Cuvântul, în seara aceasta, așa cum L-a dovedit întotdeauna. Și Biblia mai spune, „Dovediți toate lucrurile. Păstrați ce este bun.”

³⁰ Acum voi ați auzit, fără îndoială, ați auzit vechia zicală, „Dovedește și voi crede.” Dar asta nu este valabil. De multe ori am văzut multe lucruri dovedite, care erau absolut dovedite chiar științific, și totuși oamenii oricum nu au crezut.

³¹ Stăteam de vorbă cu un om, aici nu demult. Vorbeam despre vindecarea Divină. El a spus, „Nu aş crede asta. Nu-mi pasă ce s-ar întâmpla, câte dovezi ai putea prezenta, eu încă nu cred.” Păi, desigur, indiferent de ce ai putea face vreodată pentru acel om, el—el este pierdut. El nu poate crede. Nu există nimic în el, să creadă.

³² Tocmai am avut o—o mică experiență aici, cam cu o săptămână în urmă, după cum știți cu toții că eu—eu vânez. Și când m-am întors de la adunarea mea, am fost la vânatoare de lei. Și după ce m-am mutat în Arizona, este frumos, îmi place să vânez vânat mare, și îmi place să ies afară în natură și să o privesc.

³³ Acum, nu sunt un ucigaș. Eu doar vânez. Astfel, mie—mie nu-mi place să distrug vânatul, eu—eu nu cred că este corect. Cred că este păcat la fel de mult să omori vânat, când nu-l folosești și nu-l vei folosi pentru un scop, așa cum ar fi să ucizi orice altceva. Eu cred că este greșit. Nu ar trebui să facem asta. Dumnezeu ni l-a dat pentru hrană și pentru scopuri, și noi să nu îl distrugem. Dar acum ce spune legea că tu poți lua, în regulă. Doar să nu risipești.

³⁴ Și eu acolo jos, sezonul este terminat pentru orice altceva. Leii omoară multe vite. Și cunosc mulți fermieri în țară. Și de

fiecare dată când ceva este ucis, păi, ei mă cheamă, când un leu intră printre oi. Un anumit prieten de-al meu, seara trecută, a pierdut cam trei mii cinci sute de dolari, într-o singură noapte, din pricina unui leu care a ucis doar miei. El a intrat, și, desigur, ceilalți lei vor trebui să plătească pentru păcatul lui. Și astfel eu am ucis leul, și acesta era un leu mare, și lung de nouă picioare, și cântărea aproape două sute și ceva, deci era—era un leu destul de mare.

³⁵ Și apoi m-am dus din ținutul Arizonei, sus în Utah, să vânez. Și astfel mi s-a spus că erau oameni acolo sus, că un om cu care urma să vânez, era un vânător de piei pentru guvern, „Și, pentru numele lui Dumnezeu, să nu menționezi nimic despre religie, în apropierea lui.” A spus, „El era un ins cu adevărat aspru.”

Și am spus, ei bine, i-am spus omului cu care trebuia să merg, am spus, „Nu voi menționa.”

³⁶ El a zis, „Nu spune ‚predicator.’ Dacă o faci, nu vei ajunge niciodată să mergi la vânătoare. El nu te-ar lua.” A zis, „Am vânat cu el trei zile, și am dormit cu el în fiecare seară, am mâncat cu el în fiecare zi, și el nici măcar nu a spus, ‚Bună dimineața. Ce mai faci? Vrei să mănânci ceva? Spală vasele.’ Nimic!” A zis, „Acum să nu spui nimic despre asta.”

Am spus, „Nu voi spune un cuvânt.” Astfel eu nu i-am spus că nu mă voi ruga, dar eu doar am continuat să-i spun că sunt . . . Și mă rog.

³⁷ Astfel când noi am ajuns acolo sus, omul era un personaj foarte dur, și eu nu credeam că el credea în ceva. Și el doar ce pierduse un copil cu câteva nopți înainte de aceea, un copil născut mort. Așa că, ne-am dus la vânătoare. Și a doua zi, omul cu care vânam i-a spus, a zis că eu merg să vânez peste tot prin țară. Și când celălalt vânător, care era cu mine, a plecat, noi eram departe în vârful piscurilor; unde tocmai am urmărit un leu, până când l-am împins în stânci, și a scăpat. Și astfel noi stăteam acolo așteptând să se întoarcă câinele. Și acest om mi-a spus, a zis, „Celălalt vânător, prietenul tău, îmi spune că tu te duci să vânezi peste tot. Ai mulți bani?” A zis, „Presupun că nu este treaba mea.”

Și am spus, „Nu,” am spus, „nu sunt bani mulți.” Am spus, „Eu—eu sunt sponsorizat.”

Și a zis, „Oh, înțeleg.” A zis, „Păi, eu presupun că iarăși nu este treaba mea, dar,” a zis, „ești cu o firmă care te sponsorizează?”

O trăgea drept afară din mine. Am promis că nu o voi spune, vedeți. Astfel am spus, da, am spus, „Nu, domnule. Eu sunt un predicator, un misionar.”

El a spus, „Un ce?”

Am spus, „Misionar.” Și el doar a stat și s-a uitat la mine timp de câteva minute.

Am spus, „Tu ai vreo nădejde pentru Viața de apoi? Care este nădejdea ta?”

El a zis, „Eu sunt un Jack Mormon.”

Și am spus, „Un ce?”

El a zis, „Un Jack Mormon.”

Am spus, „Ce fel este ăla?”

A zi, „Acela care înjură și bea cafea, și fumează țigări.”

Am spus, „Ei bine, o mărturisire cinstită face bine la suflet.”

³⁸ Și atunci el a spus—a spus, „Vreau să te întreb ceva.” A spus, „Mi s-a spus că biserica Mormonă este singura biserică adevărată care există.” A spus, „Tu crezi asta?”

³⁹ Am spus, „Când este vorba despre biserică, consider că este la fel de bună ca oricare dintre ele. Eu știu numai un singur Adevăr, și acela este Isus Cristos.” Am spus, „Eu știu că El este Adevărat.”

⁴⁰ „Ei bine,” a zis, „am avut un copil născut seara trecută, născut mort.” A zis, „Mi s-a spus că acest copil, pentru că a fost născut mort, Dumnezeu niciodată nu a suflat suflare de viață în el, și eu nu îl voi revedea niciodată.” A zis „Ce părere ai despre asta?”

⁴¹ „Păi,” am spus, „Tu nu-l vei vedea ca un Jack Mormon, cu siguranță că nu. Țasta e un lucru sigur, nu-l vei revedea atâta timp cât rămâi un Jack Mormon.” Și el a zis . . . Ei bine, el mă presa, așa că l-am presat și eu puțin, vedeți. Aveam—aveam timp să ne presăm. Astfel el a zis—a zis . . . Eu am spus, „Care-i treaba?”

El a zis, „Oh, nu știu.” Și a zis, „Păi, tu ce crezi?”

Am spus, „Eu cunosc mulți buni . . .”

⁴² Eu nu am știut că el era un Mormon. Și eu eram un adevărat . . . Știu, fiind în Utah, era probabilitatea să fie, dar eu . . . pentru că cei mai mulți dintre oamenii de acolo sunt Mormoni, din apropierea orașului Salt Lake City. Acesta nu era Salt Lake City, totuși. Astfel m-am gândit, „Ei bine, eu am avut câțiva prieteni Mormoni buni, au fost în rândurile de rugăciune, oameni minunați.”

⁴³ Și am spus, „Am întâlnit niște oameni foarte buni care sunt—sunt Mormoni.” Și el a zis, păi, a zis . . . Am spus, „Eu nu cunosc învățătura lor despre asta, și nu aș vrea să spun ceva contrar învățăturii lor, pentru că asta ești tu, și eu respect asta mult.” Și am spus, „Ei bine, și tu crezi asta?”

El a zis, „Da, domnule, eu cred. Dar,” a zis, „eu nu trăiesc asta.”

44 Am spus, „Păi, eu cred că Biblia învață că Dumnezeu l-a cunoscut pe acel copil, cu milioane de ani în urmă, înainte de întemeierea lumii.” Am zis, „Dumnezeu i-a spus lui Ieremia, „Mai înainte să te fi întocmit în pântecul mamei tale, mai înainte ca să fi ieșit tu din pântec, Eu te-am cunoscut, te-am sfințit, și te-am rânduit un profet al neamurilor.” Am spus, „Iată cât știa El despre asta, vezi.”

El a zis, „Ei bine,” a zis, „mulțumesc.”

45 A început să coboare dealul. Și apoi el s-a întâlnit cu celălalt ins, și a spus, „De ce nu mi-ai spus că tipul acela era un predicator?” Și astfel noi . . . A vorbit cu el un pic și a început să-i spună despre adunări.

46 Acum, Mormonii cred în prorocie. Eu nu . . . s-ar putea să nu fie vreunul aici, dar ei—dar ei cred în—în prorocie. Dar, astfel, poate m-a luat gura pe dinainte, dar eu . . . Da. Da. Dar, oricum, ei cred.

Și el a zis, s-a întors la mine și a zis, „Eu înțeleg că tu ești un profet.”

Am spus, „Nu, domnule.” Am spus, „Eu . . . Domnul mi-a arătat câteva lucruri care se vor întâmpla.”

47 Și a plecat, imediat, a zis, „Hai să mergem.” Și s-a urcat în mașina lui, și a coborât la . . . orașul lui unde locuia. În câteva momente, a dispărut. Noi pregăteam câinii, să mergem din nou la vânatoare imediat după prânz. Și când făceam asta, păi, el a plecat cu mașina.

48 În câteva momente, un tânăr cu înfățișare plăcută s-a întors, cam în vârstă de șaptesprezece ani, un adevărat domn Creștin cu înfățișare sfântă. A spus, „Acesta este fratele meu.” A spus, „El nu este un Jack Mormon. El este un adevărat Mormon.”

Am spus, „Ce mai faci, fiule?”

Și el a spus, „Înțeleg, din ce îmi spune fratele meu, că tu ești un profet.”

Am spus, „Nu, domnule.” Am spus, „Nu este că eu sunt un profet.” Am spus, „Domnul mi-a arătat lucruri care se împlinesc.”

49 El a zis, „Eu am făcut o injecție în braț chiar acum, ar trebui să fiu pe masa de operație.” A zis, „Dar fratele meu mi-a spus asta. Și am spus, „Dacă este așa, nu am nevoie de operație.”” Mă privea direct în ochi, o privire cinstită, adevărată, sinceră, a spus, „Pune-ți mâinile peste mine. Dacă aceste lucruri sunt așa, eu nu voi avea nevoie de operație.” S-a întors acasă bine.

50 Acest frate, prieten Creștin al meu, vâna cu mine, din Phoenix. Mi-a spus, a zis . . . Unii dintre acești băieți sunt chiar aici acum. Știu că unul dintre ei este prezent aici. Ne-am dus acasă. El a spus, „Frate Branham, dacă Domnul ți-ar arăta o

vedenie și te-ar lăsa să le spui acelor Mormoni exact ce urmează să se întâmple, asta îi va convinge, pentru că ei asta așteaptă.”

⁵¹ Astfel, m-am rugat și m-am rugat. Și pe drum meu înapoi spre casă, eu ajungeam, următoarea luni, duminică, pe la ora zece, stăteam în cameră, după biserica din dimineața aceea, și priveam afară.

⁵² Și am văzut lanterne sclipind, sau un fel de lumină sclipind. Și am văzut un leu care era într-un pom, și—și el era prea mic pentru mine ca să trag. Nu l-am vrut. Și acolo era altcineva care l-a împușcat, și, când ei au făcut-o, l-au împușcat cu o pușcă prea mare. A spulberat leul. Nu mi-a plăcut felul cum s-a procedat.

⁵³ Când am ajuns sus la Phoenix, i-am spus asta Fratelui Dawson, și Fratelui Mosley. Știu că el este aici. L-am văzut zilele trecute, aici pe undeva. Și el mergea cu mine, el și soția lui. Și am spus, „Urmăriți și vedeți, asta-i AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Se va întâmpla în acest fel.”

⁵⁴ Am așteptat nopți, patru sau cinci nopți, am vânat, sau zile. Rareori fugărești un leu în pom pe timp de noapte. S-a întâmplat să fie, în drum spre casă, că au dat drumul la câini, acest vânător, acest băiat Mormon. Și leul a descoperit o urmă, sau câinele a descoperit urma leului, mai degrabă, și l-a fugărit sus într-un pom. Și la ora zece seara au venit, ne-au dat jos din pat. Ne-am dus acolo, și acolo era același leu în pom. La lumina lanternelor, Fratele Mosley l-a împușcat cu un calibru de aproximativ .44, părea că a spulberat leul în două. Și iată-l acolo, exact așa cum a fost spus.

A doua zi, l-am întâlnit pe paznicul șef de vânătoare al statului, un alt Jack Mormon. I-am luat pe acei băieți împreună și i-am condus înapoi acasă la Cristos.

Vă spun, El este același ieri, azi și în veci. Dumnezeu dovedește că Cuvântul Său este așa.

Ați auzit oamenii spunând, „Să vezi ca să crezi.” Asta nu este întru totul adevărat. Mulți oameni văd și totuși nu cred.

⁵⁵ În zilele în care Isus a fost pe pământ, de ce nu L-au recunoscut ei, că El era acel Cuvânt al lui Dumnezeu manifestat? De ce nu și-au dat seama oamenii că Moise a spus, „Domnul Dumnezeu vostru vă va ridica un profet ca mine”? Și El a împlinit fiecare Cuvânt pe care Biblia a spus că-L va face, dar ei nu l-au crezut.

⁵⁶ Dar Dumnezeu, în fiecare epocă, a dovedit că Cuvântul Lui este adevărat. El întotdeauna Își dovedește Cuvântul. Apoi se spune uneori, că, „Să vezi ca să crezi.” Nu este așa. Dar noi știm că Dumnezeu continuă drept înainte să dovedească Cuvântul Lui în fiecare epocă.

⁵⁷ Noi știm că El a dovedit asta lui Adam și Eva, că atunci când El a spus, „În ziua în care veți mânca din el, în ziua aceea veți

muri negreșit.” Trebuie să admitem asta, că este adevărul. Noi credem asta, pentru că El ne-a dovedit acest lucru și știm că este adevărul.

⁵⁸ Acum vom lua doar câteva locuri în care Dumnezeu Și-a dovedit Cuvântul. Să luăm, de exemplu, în zilele lui—lui Noe. Dumnezeu i-a spus lui Noe un mesaj care cu siguranță era neștiințific și de necrezut. Nimeni nu ar fi putut crede. Nu plouase niciodată pe pământ. Neștiințific!

⁵⁹ Poate că ei erau într-o epocă științifică mai avansată atunci decât suntem noi acum, pentru că ei au construit piramide și sfincși, și așa mai departe, în acele vremuri, care noi nu putem să le construim acum. Aveau cunoștințe despre o putere, un fel de putere mecanică, poate atomică sau ceva de genul, ca ei să poată ridica acei bolovani mari, lucru care noi nu l-am putea face astăzi. Dar ei au realizat lucruri mari științifice. Aveau ceva cu ce puteau îmbălsăma un trup, să-l facă să arate natural sute de ani. Noi am pierdut acea artă.

⁶⁰ Isus a spus, „Cum a fost în zilele lui Noe, aidoma va fi și la venirea Fiului omului.” Și știm că noi urmează să intrăm într-o altă mare epocă științifică.

⁶¹ Și acum mesajul care îl avea Noe era foarte mult contrar credinței din ziua aceea, în biserică, și era și foarte mult contrar cercetărilor științifice. Dar Dumnezeu a dovedit că Cuvântul Său era adevărul. Dumnezeu a dovedit că ceea ce a spus acel profet era adevărul.

⁶² Și mai luăm încă unul doar pentru un moment. Abraham era un alt profet al Domnului, la care a venit Cuvântul. Și i-a spus când era în vârstă de șaptezeci și cinci de ani, și Sarah era în vârstă de șaizeci și cinci de ani, că urma să aibă un fiu cu Sarah. Acum, asta era chiar un șoc pentru un necredincios. Vă puteți imagina, astăzi, să se întâmple un astfel de lucru chiar și în această zi, cu toate realizările noastre științifice, și toți acești copilași concepuți în eprubete despre care se vorbește, și așa mai departe? Și această bătrână, acum în vârstă de șaizeci și cinci de ani, și un bătrân de șaptezeci și cinci de ani, dar Cuvântul Domnului a venit la Abraham și i-a spus că trebuie să se întâmple acest lucru. Și Abraham L-a crezut pe Dumnezeu. Acum, nu contează cât de mult a vorbit Dumnezeu, și cât de adevărat era, Abraham a trebuit să creadă ce a spus Dumnezeu, ca să fie așa. Acum observați cum a fost omul acela pus la încercare, cu mărturia lui, că el credea.

⁶³ Același om care a făcut acea mărturisire, că el Îl credea pe Dumnezeu, este o persoană ca și tine, prezent aici în seara aceasta. Noi încă îl credem pe Dumnezeu. Noi trebuie să credem că Cuvântul Lui este Adevărul. Și El îl va dovedi, că este Adevărul, dacă noi doar îl vom crede.

64 Acum observați ce obstacole a avut Abraham. Primul lucru era vârsta lui, șaptezeci și cinci de ani, și Sarah avea șaiszeci și cinci. Ea trecuse de mult de schimbarea vieții, menopauza. Fără îndoială că se terminase, cu mulți ani înainte. El a trăit cu ea ca și cu o soție. Era sora lui vitregă, probabil că a luat-o când era doar o fată la adolescență și s-a căsătorit cu ea. Și el nu a avut copii. Ea era absolut stearpă. Și acum aflăm că, ca să facă asta, el a trebuit să se separe de toți oamenii care nu au crezut, astfel încât să facă să se îplinească.

65 Eu nu vreau să spun că voi trebuie să vă separați de oameni. Dar trebuie să vă desprindeți de orice vorbărie de necredință, și să stați departe de aceea. Când oamenii spun, „Ah, acele lucruri nu se întâmplă! Aceia sunt o grămadă de oameni nebuni! Nu se întâmplă așa ceva,” doar astupați-vă urechile și plecați. Nu le dați nicio atenție.

66 Biblia a spus că „Abraham nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință; ci a fost tare, dând laudă lui Dumnezeu.” Numele lui a fost schimbat din Abram în Abraham, schimbarea numelui i-a dat numele de, „tatăl multor neamuri.” Vă puteți imagina un om care trăiește cu soția lui, iubita lui, că el a trăit cu ea acum toți acești ani, și acum undeva la vârsta de optzeci de ani, și soția lui în vârstă de șaptezeci de ani, și totuși fără un copil sau vreo speranță de a avea un copil, totuși declara că el era „tată de neam.” Vă puteți imagina criticile din partea aproapelui său care trecea pe acolo, „Tatăl neamurilor, acum câți copii ai tu în momentul de față?” Și toate criticile prin care a trebuit să treacă el!

67 Dar Abraham nu s-a îndoit nicăieri deloc, prin necredință. El a crezut că Dumnezeu poate să realizeze ceea ce a făgăduit, că Dumnezeu Își va dovedi Cuvântul, indiferent de cât timp ar fi fost nevoie. Dar în loc să devină mai slab de fiecare dată, așa cum avem noi tendința să facem, el s-a întărit tot mai mult. „Dacă nu s-a întâmplat astăzi, mâine va fi o minune mai mare, pentru că a mai trecut o zi.” Acela era Dumnezeu, era Dumnezeu în Abraham, pentru că el știa că Dumnezeu Și-a dovedit toate Cuvintele că sunt întocmai.

Dacă copiii Lui vor lua doar Cuvântul Lui, astfel încât El să-L poată dovedi prin voi! Acela-i unicul mod în care El poate să Își dovedească Cuvântul.

El nu Îl dovedește necredincioșilor. Lor nu le poate fi dovedit; ei sunt necredincioși. Dar, nu este la necredincioși. Nu este pentru necredincioși.

68 Este pentru cel ce crede. Și dacă El poate găsi pe cineva care va crede Cuvântul Lui, El Își va dovedi Cuvântul prin voi. Și uneori ni se întâmplă să avem boli și alte lucruri în acel fel, pentru ca Dumnezeu să se poată dovedi pe Sine.

Vă amintiți de orbul pe care l-a găsit Isus? Ei au spus, „Cine a păcătuțit, el sau tatăl lui, mama lui?”

⁶⁹ El a spus, „În cazul acesta, niciunul dintre ei, ci pentru ca să fie făcute cunoscute lucrările lui Dumnezeu.” Vedeți, s-a întâmplat asta băiatului ca Isus să poată fi slăvit. Uneori boala nu este un blestem, este o binecuvântare, ca noi să ne putem pune credința noastră acolo și să numim acele lucruri care nu sunt, ca și cum ar fi. Dumnezeu a spus așa, și El va dovedi că este așa dacă voi nu veți ceda în încercare.

⁷⁰ El l-a putut încerca pe Iov, odată, că el nu-L va blestema în față. Uitați-vă la încercarea prin care a trecut Iov. Și chiar în ghearele morții, el încă a spus, „Domnul a dat, Domnul a luat, binecuvântat fie Numele Domnului!” El cu certitudine a crezut asta. Dumnezeu Și-a dovedit Cuvântul lui Iov. El L-a dovedit lui Abraham. El L-a dovedit ca atare.

⁷¹ De asemenea El l-a dovedit prin Moise. Și când Moise, când dificultatea îi era atât de împotrivoare, Moise avea în mintea lui, că poate, ca să fie un izbăvitor, pentru că mama lui probabil i-a spus că el s-a născut un fiu special. Ea—ea era tutorele lui care l-a crescut în palatul lui Faraon, fără îndoială că i-a spus, „Fiule, noi ne-am rugat ca să fim izbăviți, și noi credem că tu ești acel fiu pe care Dumnezeu îl va folosi ca să izbăvească.” Și atunci când el . . .

⁷² Vedeți, el a crescut și urma să fie—fiul fiicei lui Faraon, și aflăm că el urma să fie moștenitor la tron. Păi, fără îndoială că era în mintea lor atunci, că el va deveni următorul Faraon, „Și iată cum va izbăvi el poporul, ajungând următorul Faraon.” Dar Dumnezeu avea o . . . Dacă asta ar fi fost așa, atunci el ar fi făcut-o printr-un material, printr-un—un—un act politic. Dar Dumnezeu nu lucrează întotdeauna așa.

⁷³ Dumnezeu are propriile Lui căi să lucreze, și a spus că El îi va „scoate.” I-a spus lui Abraham, „După patru sute de ani,” că El îi va „scoate, cu o mână tare,” că va „arăta semne și minuni.” Astfel el nu o putea face în felul acela, astfel Abra- . . . Aflăm că Abraham l-a crezut pe Dumnezeu, și iată-l pe Moise acum crezându-L pe Dumnezeu.

⁷⁴ Și Moise privea afară de la aceeași fereastră de la care privea Faraon, vedea același popor. Acel Faraon se uita la ei, ca la, „Un popor blestemat, un popor care nu avea nimic decât o grămadă de fanatism, pentru un Dumnezeu, și un Dumnezeu al pustiului pe undeva despre care ei nu știau nimic; un stâlp invizibil la care se rugau, de care nu era nimic. Ei sunt o grămadă de fanatici. Și erau o grămadă de sclavi. Și Dumnezeul lor care permitea ca ei să fie sclavi, dovedea că nu era Dumnezeu.”

⁷⁵ Și chiar în mijloc la toate acestea, El îl ridica chiar pe acel om. Dumnezeu face lucruri în moduri atât de ciudate, chiar sub ochii lor. Nu un teolog, nu un învățător, nu un preot, nu unul

dintre oamenii lor sfinți; ci doar un om obișnuit, născut pentru lucrare. Și Dumnezeu l-a chemat să fie profetul Lui, și l-a trimis acolo jos. Și nimic altceva în mâna lui decât un toiag strâmb, ca să înfrunte o armată, unități mecanizate care cuceriseră întreaga lume. Dar cu acel toiag în mâna lui, așa cum Dumnezeu i-a spus să țină acel toiag în mâna lui și el va izbăvi pe Israel, și el s-a dus și a făcut asta pentru că Dumnezeu a făgăduit. Cum va face el lucrul acesta? „Eu voi fi cu tine.”

A spus, „Arată-mi slava Ta, Doamne. Eu sunt greoi la vorbire. Nu pot să vorbesc bine. Și eu...” Avea un milion de scuze.

⁷⁶ Dar El a spus, „Eu voi fi cu tine.” Și asta era tot de ce era nevoie. S-a dus, luând Cuvântul lui Dumnezeu. Nu contează cât de periculoasă părea sarcina, Moise a continuat să-l creadă pe Dumnezeu. Și Dumnezeu a dovedit, prin Moise, că Cuvântul Lui era adevărul. Pentru că, indiferent de ce a avut loc, Moise a rămas cu Cuvântul. În timpul călătoriei...

⁷⁷ Dumnezeu le-a spus, deasemenea, acolo în Egipt, că îi va izbăvi, „Într-o țară făgăduită, o țară bună, plină de lapte și miere.” Și aceasta era absolut acolo. Ei nu știau că era acolo, doar El a spus, „Este acolo, și Eu v-am dat-o vouă. Este deja a voastră, doar duceți-vă și revendicați-o!”

⁷⁸ Și în pustie, când mulți dintre ei au ieșit, dansând în Duhul, când Miriam bătea în tamburină; mâncau mană din Cer; l-au ascultat pe Moise cântând în Duhul; vedeau minunile și semnele care aveau loc. Dar când s-a ajuns la o confruntare, să creadă întregul Cuvânt al lui Dumnezeu, toată făgăduința, ei au eșuat.

Doar doi dintre ei au crezut, și anume Iosua și Caleb. Și ei s-au întors cu dovada că țara era bună.

⁷⁹ Dar, împrejurările erau, asta a fost ce i-a împiedicat. Pentru că, ei au spus, „Noi nu suntem în stare să preluăm acea țară, pentru că cetățile lor sunt întărite, trimișii lor—ai lor—ai lor acolo. Nu trimișii lor, ci oamenii lor—ai lor sunt uriași mari. Păi, noi arătăm ca lăcustele, pe lângă ei.”

⁸⁰ Iosua și Caleb au spus, „Noi suntem mai mult decât în stare să o luăm.” De ce? Dumnezeu le-a dat-o lor, nu contează cât de mari erau uriașii. Obstacolul nu însemna nimic pentru ei. Dumnezeu a spus așa! Și Dumnezeu a dovedit asta prin ei. Și ei s-au dus și au preluat țara, așa cum Dumnezeu a spus că vor face. El le-a dovedit asta.

⁸¹ Acum, când au urcat în luna aprilie, când apele năvăleau în jos din munți, peste troiene, și așa mai departe, și părea că Dumnezeu era un general slab, să-Și conducă oștirea drept la un loc, în care El îi blocase afară din țara făgăduită. Și chiar atunci când El i-a trecut dincolo, urma să-i treacă dincolo, era cea mai rea lună din an. Luna în care Iordanul se revărsa peste maluri, curgea direct pe câmpuri. Păi, dacă se duceau să-i cucerească,

trebuia să fie în timpul verii, când ar fi putut traversa. Dar El a așteptat până când apele au devenit adânci. Lui îi place să demonstreze că El este Dumnezeu. Îi place să-Și dovedească Cuvântul, oricum.

⁸² Nu contează dacă doctorul a spus, „Tu mori de cancer.” Asta e tot ce știe omul. Poate că apele sunt adânci pentru unii dintre voi, în seara aceasta. Dar, amintiți-vă, Dumnezeu a făcut făgăduința. Dumnezeu Își ține Cuvântul, și Dumnezeu Își dovedește Cuvântul. Este Adevărul.

⁸³ El a așteptat până când apele au devenit nămolose, până când au devenit adânci și peste capetele lor, și așa mai departe, și atunci El a deschis calea. El a mers înaintea lor și a făcut calea.

⁸⁴ Cum aveau să intre, în Ierihon, când era totul baricadat? Iosua se întreba. El știa că Dumnezeu l-a condus până la acel punct, următorul pas îi aparținea lui Dumnezeu.

⁸⁵ Într-o zi, când a ieșit să se plimbe, se uita la ziduri, a văzut un Om care stătea în picioare cu sabia Lui scoasă. Și el și-a scos sabia lui și s-a dus să-l întâmpine pe Om și a zis, „De partea cui ești? Ești cu noi sau ești de partea vrăjmașilor noștri?”

⁸⁶ El a spus, „Eu sunt Căpetenia oștirii Domnului.” Și El i-a spus ce să facă. Cum o să sune el dintr-o trâmbiță și să cadă un zid, pe care ei puteau să aibă o cursă de care? Ce legătură ar fi avut toate acestea cu o trâmbiță?

⁸⁷ Dumnezeu folosește metode atât de simple. Este așa de, simplitatea acestora, este ceea ce îl face Dumnezeu pentru mine. Noi încercăm întotdeauna să găsim ceva mareț, pentru a face ceva, și Dumnezeu . . . vreo organizație mare care va prelua întregul lucru și să lămurească totul. Când, Dumnezeu ia o persoană simplă, doar un singur om pe care El îl poate ține în mâinile Lui, și El va dovedi fiecare Cuvânt pe care L-a spus, prin el. Folosește metode atât de simple!

⁸⁸ „Sună dintr-o trâmbiță.” Nu săpa zidul, ci, „Doar sună dintr-o trâmbiță, și zidurile se vor prăbuși. Răsunetul trâmbiței va doborî zidurile.” Cât de nebunesc pentru mintea carnală! Dar Dumnezeu a dovedit că, Cuvântul Lui era adevărat, pentru că zidurile au căzut, unul peste altul. Ei s-au dus direct în sus și au preluat cetatea.

⁸⁹ Oh, lui Dumnezeu îi place să dovedească că El este Dumnezeu! Iosua știa asta. Într-o zi, și când se afla el acolo, unul dintre cele mai mari paradoxuri care s-au întâmplat vreodată, afară de moartea, îngroparea, și învierea lui Isus Cristos. Când vrăjmașul . . . El i-a împrăștiat, și diferitele oștiri erau în munți. El i-a pus pe fugă, și soarele apunea. Oh, vai, ce moment era pentru Generalul Iosua!

⁹⁰ Amintiți-vă, el a străbătut acea țară în luptă, fără să aibă un spital, o soră, o trupă de prim ajutor, sau să aibă un om rănit.

Spuneți-mi ceva mai presus de asta. Da, domnule. Nu a avut nici spitale, nici asistente, și nu a pierdut niciun om, atât timp cât au umblat în voia și Cuvântul Domnului. Dumnezeu a dovedit că El era cu ei. Așa este. Observați acum.

⁹¹ Și aflăm că Iosua știa, că dacă va veni noaptea, ei se vor strecura și se vor unii, și—și se vor aduna împreună să formeze o altă oștire mare, și ar fi avut o confruntare grea cu ei a doua zi. Nu știa ce să facă, astfel și-a înălțat privirea spre Dumnezeu. Avea nevoie de ajutor, și avea nevoie ca acel soare să stea pe loc. Astfel el doar a poruncit acelui soare să stea pe loc, și. . . a spus ca „luna să stea asupra văii Aialonului,” să nu se miște până nu va porunci el. Și luna și soarele au stat pe loc timp de douăzeci și patru de ore, când Iosua a dus lupta și a biruit vrăjmașul, pentru că era chiar la datorie. Avea dreptul să facă asta, pentru că el se supunea poruncii lui Dumnezeu.

⁹² Și atât timp cât voi sunteți la datorie, ținând Cuvântul lui Dumnezeu, făcând doar ce El v-a spus să faceți, înaintind potrivit poruncilor lui Dumnezeu, voi aveți dreptul să spuneți acelui munte, „Mută-te!”

⁹³ Dumnezeu Își ține Cuvântul. „Dacă tu spui acestui munte, „Mută-te’ și nu te îndoiești în inima ta, ci crezi că ce ai spus se va împlini, poți avea ce ai spus.” Isus a spus asta, în Sfântul Marcu 11:22. Este Adevărul. Eu știu că este Adevărul. Este Cuvântul lui Dumnezeu, și asta dovedește că este Adevărul. Uneori chiar ne temem. Ajungem la un punct în care ne temem că El nu Își va ține acel Cuvânt. El Își va ține acel Cuvânt. El a spus că o va face. Acum, aflăm că asta este adevărat. El a dovedit acest lucru.

⁹⁴ Profeția lui Isaia, odată, ceea ce nu s-a întâmplat niciodată; niciodată până atunci, și nici de atunci încolo. A spus, „O fecioară va zămisli.” V-ați putea imagina o femeie, fără să cunoască un bărbat, să aibă un copil? Isaia a spus, „O fecioară va rămâne însărcinată.”

Și Dumnezeu a făcut ca o fecioară să zămislească, ca să dovedească adevărul Cuvântului Său. El Și-a dovedit Cuvântul, pentru că o fecioară a zămislit și a născut pe Fiul.

⁹⁵ Acum, acel Cuvânt făcut trup, priviți ce a făcut Acesta. Când acel Fiu s-a născut, El era Cuvântul Însuși. „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi.”

⁹⁶ El era acel Cuvânt viu. El a dovedit că El era acel Cuvânt viu. El a spus acelor învățători din ziua aceea, „Cine Mă poate condamna de păcat?” *Păcat* este „necredință.” „Cine Îmi poate spune că Eu sunt un necredincios? Fiecare Cuvânt care este scris despre Mine, a fost împlinit.” Ultimele șapte preziceri din viața Lui au fost împlinite în ultimele șapte ore, pe cruce. Tot ce a fost scris despre El, a fost împlinit, pentru că El era Cuvântul. El a dovedit că era, a fost. El a vindecat bolnavii. A înviat

morții. A biruit moartea, iadul, și mormântul. A dovedit că El era Cuvântul.

Observați acest caz aici la casa lui Iair. El era . . . El le-a spus adevărul. Îl vedem așa cum a traversat marea. El ajunge acolo.

⁹⁷ Acolo era o femeie mică sus pe deal, care și-a cheltuit toți banii ei cu medicii. Fără îndoială, medicii au făcut tot ce au știut ei să facă, pentru ca femeia să se facă bine; probabil medici Evrei, și ea era o femeie Evreică, astfel ei au făcut tot ce au putut pentru sora lor. Deși, ei nu aveau nimic cu ce să oprească această scurgere de sânge, care era, probabil, o perioadă a menopauzei și sângele ei a curs până când ea . . . biata de ea era așa de slăbită încât abia se mai putea mișca. Și ea a auzit despre Isus. Și când ea a văzut corăbioara întrând în sălcii, s-a dus ca să vadă.

⁹⁸ Mulți dintre criticii Lui erau acolo. Și El nu este scutit de critici nici astăzi. Dacă ar fi știut ei Cine era El, nu ar fi fost criticii Lui. Dar ei erau criticii Lui pentru că nu știau Cine era El.

Și așa este și cu Mesajul astăzi, așa de mulți bărbați și femei buni Îl critică pentru că ei nu știu ce este.

⁹⁹ Isus a spus, „Dacă l-ați fi cunoscut pe Moise, m-ați fi cunoscut pe Mine. Moise a vorbit despre Mine. Mulți oameni mari și-au dorit să vadă această zi. Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci să nu Mă credeți. Eu am o mărturie mai mare,” a spus El, „decât a lui Ioan, căci lucrările pe care le săvârșesc Eu, dovedesc că Tatăl este cu Mine.” El avea lucrări mai mari, pentru că era cel Identificat. Ioan a fost de asemenea identificat, drept glasul celui care strigă în pustie. Dar când El a venit, El era profetul despre care a spus Moise că se va ridica.

Așa cum am spus seara trecută, El a venit în trei nume; numele de Fiul lui Dumnezeu, Fiul omului, și Fiul lui David.

¹⁰⁰ Când a fost aici pe pământ, de prima dată, El era Fiul omului. El nu putea fi Fiul lui Dumnezeu atunci; El nu a pretins niciodată că este. El a spus că era „Fiul omului.” Când cineva Îl întreba, El spunea, „Voi vedeți pe Fiul omului; Fiul omului.” Acum, „Fiul omului” este un *profet*. El a trebuit să vină în felul acela, pentru că, Scriptura, El nu poate veni contrar cu Scriptura.

¹⁰¹ De aceea, astăzi, al nostru—Mesajul nostru din această oră nu poate veni prin teologi și teologie, trebuie să vină înapoi la același lucru care a promis să facă. Trebuie să fie în acel mod.

¹⁰² Astfel aflăm că, în acest Om, El trebuia să fie un profet. Nu Fiul lui Dumnezeu acolo, El trebuia să fie Fiul omului. Iehova Însuși i-a numit pe profeți, Ieremia și ceilalți, „Fiul omului.” „Când vedeți pe Fiul omului. . .” „Cine este Fiul omului?” continuau să întrebe.

¹⁰³ Apoi, El a slujit funcția Lui de Fiu al omului. Apoi El a slujit funcția acum ca Fiu al lui Dumnezeu. Dumnezeu este un

Duh, și când acum El a slujit prin Epocile Bisericii, ca Fiul al lui Dumnezeu. Acum, în Mileniu, El va fi Fiul lui David, când stă pe tronul lui David. El va fi moștenitorul tronului, Fiul lui David. Fiul omului, Fiul lui Dumnezeu, Fiul lui David, și este același Om tot timpul.

¹⁰⁴ Întocmai ca Tată, Fiul, și Duh Sfânt; slujba lui Dumnezeu. El era Dumnezeu Tatăl, apoi El a devenit Dumnezeu Fiul, acum El este Dumnezeu Duhul Sfânt. Nu trei Dumnezei; un Dumnezeu, trei manifestări, trei atribute ale aceluiasi Dumnezeu.

Acum aflăm, și în acest ceas în care trăim noi acum, Dumnezeu își ține Cuvântul Lui exact la fel cum a făcut El atunci.

¹⁰⁵ Aflăm că El a traversat marea. Această femeie L-a crezut, acolo era ceva în ea care a început să bată. Ea nu avea nicio Scriptură pentru asta, nici nu avea Scriptură mai multă decât a avut Iosua ca să oprească soarele, dar ea a crezut în inima ei că El era Fiul lui Dumnezeu. Astfel ea a zis, „Dacă aş putea doar să mă ating de haina Lui, mă voi tămădui.” Astfel ea s-a împins prin mulțime până când a atins haina Lui, și scurgerea de sânge s-a oprit.

¹⁰⁶ Acum, El s-a uitat peste cei prezenți, să afle cine L-a atins. Fără îndoială, a fost cineva. El s-a oprit. Toți oamenii îl îmbulzeau; și unii își băteau joc de El, unii râdeau de El; preotul stătea deoparte și se îndoia de El, și clericii și așa mai departe. Dar erau unii care L-au crezut. Și, și după o vreme El s-a oprit, dintr-o dată, s-a întors în jur, a spus, „Cine s-a atins de Mine?”

¹⁰⁷ Unii dintre ei au spus, „Păi, Învățătorule!” Cred că a fost Petru care a spus, „Păi, toată mulțimea Te îmbulzește. Păi, cine Te-a atins”? Păi, toți se ating de Tine!”

El a spus, „Dar am simțit că a ieșit putere din Mine.” A slăbit. Era un alt fel de atingere.

¹⁰⁸ Dacă am putea doar să înțelegem asta, frate, soră! Dacă Îl puteți atinge cu acea atingere anume! Oh, oameni bolnavi, mă pregătesc să mă rog pentru voi, în doar câteva minute. Eu cred că am Duhul Sfânt, nu mai mult Duh Sfânt decât aveți voi chiar acolo afară, decât au acești oameni de aici. Același Duh Sfânt, dar este o poruncă a lui Dumnezeu; și dacă veți crede că aceea este porunca lui Dumnezeu, să ne rugăm pentru bolnavi, și să ne punem mâinile peste ei, și să scoatem afară duhuri rele, și făgăduințele pe care le-a făcut El, va fi același lucru și cu voi. Veți primi ceea ce cereți, dacă puteți crede lucrul acesta.

„Poți să crezi că Eu pot să fac asta?” a spus Isus.

¹⁰⁹ „Da, Doamne, eu cred,” a spus omul cu copilul epileptic, „Eu cred că Tu ești Fiul lui Dumnezeu care trebuia să vină în lume.” Acum, noi știm că asta este nevoie doar de această atitudine pentru a aduce rezultate.

¹¹⁰ Acum, repede, să ne gândim la El un moment, aici El este pe drumul Său. Un preot mic s-a apropiat, fără îndoială că acel îns mic era un credincios de margine.

¹¹¹ Sunt așa de mulți ca el în lume astăzi, micuți credincioși de margine. Ei vor să creadă Asta. Ei vor să creadă că Duhul Sfânt este real. Ei vor să creadă că aceasta este mișcarea apostolică, așa cum a făgăduit Dumnezeu că în zilele din urmă va turna Duhul Său. Noi... el vrea să creadă în Maleahi 4, unde El a făgăduit că în zilele din urmă—Credința originală penticostală va fi restabilită iarăși la—la biserică din nou.

¹¹² Maleahi 4 spune. „Iată, vă voi trimite pe Ilie în ziua din urmă,” așa este, „și el va întoarce Credința copiilor înapoi la părinți iarăși,” vedeți, „și Credința părinților la copii.” Vedeți, trebuie să fie.

Voi spuneți, „Păi, acela era Ioan Botezătorul.” Nu, nu.

¹¹³ Ioan Botezătorul era Maleahi 3. Așa este. Matei 11 spune așa, „Dacă puteți primi asta, el este acela despre care s-a spus, „Iată, trimit pe mesagerul Meu înaintea feței Mele.” Acesta era Ilie, desigur. Isus a spus că era. Dar nu Ilie din Maleahi 4, în niciun caz.

¹¹⁴ Pentru că, „Imediat după acel Mesaj, pământul trebuie să fie ars cu foc, și cei neprihăniți vor călca pe cenușa celor răi.” Așa că asta nu s-a întâmplat în timpul lui Ioan. Noi trebuie să avem un Mesaj să tragă deoparte și să-i scoată pe oameni afară din toate aceste condiții denominaționale, înapoi la Credința originală, penticostală autentică. Și noi vedem că se îndeplinește, este împlinirea unei Scripturi care trebuie să se împlinească. Toate Scripturile trebuie să se împlinească. Câte altele am mai putea aplica, mi-ar lua mai mult decât timpul meu pe care îl am acum, ca să le arăt. Dar voi înțelegeți aceste lucruri, că trebuie să se întâmple chiar exact așa, pentru copiii lui Abraham, chiar așa cum a El a făgăduit.

¹¹⁵ Îl vedem pe Isus acum mergând să vindece fetița. Pentru că, tatăl, micuțul credincios de margine, ceva a ajuns la punctul în care el a trebuit să-l recunoască pe Isus, așa că, doctorul a renunțat la ea. Și și-a pus pălăria lui mică neagră și s-a dus să afle dacă îl putea găsi pe Isus. Vedeți, El este întotdeauna chiar acolo când voi Îl vreți. L-a găsit chiar când ajunsese la țarm.

¹¹⁶ Și a spus, „Vino la fetița mea, pune-Ți mâinile peste ea, și se va face bine.” A zis, „Ea trage să moară. Ea este singurul meu copil.” A zis, „Are doisprezece ani. Noi nu avem alți copii. Eu și soția,” poate, „îmbătrânim. Și este singurul nostru copil pe care îl avem, și ea trage să moară. Doamne, eu cred în Tine. Dacă Tu vei veni doar să-Ți pui mâinile peste ea, se va face bine.”

Vedeți, ce a recunoscut el? A recunoscut că acel Cuvânt făgăduit al lui Dumnezeu era manifestat în acest Om.

¹¹⁷ Exact cum a spus Nicodim, „Rabi, învățătorule, noi știm că Tu ești un învățător venit de la Dumnezeu. Noi știm asta. Fariseii știu asta.” De ce nu mărturiseau ei lucrul acesta? „Nimeni nu putea face lucrurile pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu El. Noi știm că Tu vii de la Dumnezeu.”

¹¹⁸ Aici aflăm că Iair credea același lucru. A spus, „Vino pune-Ți mâna.” Știa că Dumnezeu era în El. „Pune-Ți mâinile peste copila mea. Chiar dacă trage să moară, ea va trăi.”

¹¹⁹ Așa că a mers împreună cu el. Și în timp ce mergea, iată că vine un mesager înapoi, și a spus, „Nu-L mai supăra, nu-l mai supăra pe Învățător. Fata, este moartă, ea este dusă acum. A trecut din viață.”

Isus s-a întors către Iair, a spus, „Nu ți-am spus Eu, Că dacă doar vei crede, vei vedea slava lui Dumnezeu?” Dacă tu doar vei crede asta!”

¹²⁰ A intrat în cameră, și acolo erau ei, toți boceau și plângeau, și jeleau, exact cum ar face orice om. O fetiță bună, fiica unui păstor, a murit, și ea a fost luată din această lume. Și ea probabil că era moartă de ceasuri bune, și atunci ei au pus-o afară pe un pat, și erau pregătiți să-i îmbălsămeze trupul, probabil, și să o ducă, și să o îngroape.

Atunci aflăm că Isus a intrat în casă. Toți o jeleau. El spune, „Faceți liniște.” A spus „Ea nu este moartă, ci doarme.”

¹²¹ Acum vă puteți imagina ce se gândeau ei? „Păi, acest om noi știm, acum. Înțelegem că El este un fiu nelegitim. Și auzim despre ale Lui, toate prezicerile Lui pripite pe care le face. Și acum știm că preotul are dreptate, omul este nebun,’ pentru că noi știm că ea este moartă. Doctorul a declarat-o ,moartă,’ și ea este întinsă acolo. Este dusă, și noi știm că ea este moartă.” Au zis, au râs de El în bătaie de joc, cu alte cuvinte, L-au făcut să se simtă jenat, criticându-L.

¹²² Dar El deja a spus că ea nu era moartă. Asta-i tot de ce este nevoie. „Ea doarme.” Nu contează cât de mulți critici, El Își va dovedi Cuvântul! I-a scos pe toți afară din casă, i-a îndepărtat pe toți necredincioșii. I-a luat pe Petru, Iacov, și Ioan, credincioșii, trei martori, și pe tatăl și mama, a intrat și a luat-o pe fiică de mână, și a vorbit într-o limbă care i-a chemat sufletul înapoi de undeva de acolo din Eternitate. Și fata a trăit.

¹²³ Ce a făcut El? El și-a dovedit Cuvântul Său. El a dovedit ce a spus. Ea nu era moartă. Dormea. Acum aflăm, făcând lucrul acesta, ne dăm seama, că El a mai dovedit ceva acolo. Acum El a dovedit că El era Dumnezeu. A dovedit că avea cunoștința mai dinainte. Urmăriți ce a spus Cuvântul Lui acum. „Ea nu este moartă, ci doarme.” Vedeți, ea nu era moartă, de la bun început. Era adormită. A demonstrat cunoștința Lui mai dinainte. Acum, s-ar putea să fi fost multe fetițe care au murit în aceeași dimineață, dar aceasta nu era moartă. Ea dormea, ca

și Lazăr. Și El a chemat-o din acel somn, pentru că ea nu era moartă.

¹²⁴ „Și cel ce crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, totuși va trăi; și oricine trăiește și crede în Mine, nu va muri niciodată.” Numai aceia care sunt în Cartea Vieții Mielului, pe care El i-a răscumpărat când a murit, pe aceia îi va chema El din acel somn, în ziua aceea, cei care sunt însuflețiți de puterea Lui, care au acea putere de însuflețire care este pusă în ei. Chiar așa cum am spus seara trecută; chiar după ce Elisei a murit, și oasele lui zăceau în mormânt, acea putere de însuflețire era încă pe oasele lui.

¹²⁵ Sigur, El a dovedit că Cine era El. Acum aflăm din nou, tot așa, El a dovedit și că, în Evrei capitolul 4 cu versetul 12, El a dovedit că El era Cuvântul lui Dumnezeu. El cu siguranță a dovedit. Observați ce a făcut. Evrei, 12, Evrei 4:12 spune că, „Cuvântul lui Dumnezeu este mai puternic, mai tăietor decât o sabie cu două tăișuri, și—și El este și un Discernător al gândurilor și al intențiilor inimii.” Urmăriți doar un moment acum.

¹²⁶ Când Și-a început El slujba de prima dată, după ce a venit ca să dovedească că El era Cuvântul, când a ieșit din pustie de la ispitirea Lui, acolo era un om pe nume Petru, numele lui era Simon atunci. Și el a venit la Isus cu fratele lui, Andrei. Și de îndată ce a intrat în Prezența lui Isus Cristos, Isus a spus, „Numele tău este Simon. Și al tatălui tău era Iona. De acum înainte te vei chema Petru.” Asta a dovedit că El era Cuvântul, pentru că Cuvântul este un Discernător al gândurilor și al intențiilor inimii. El era Cuvântul.

¹²⁷ Filip a văzut asta întâmplându-se. A plecat în jurul muntelui, a plecat pentru o zi, și s-a întors. Și a adus cu el un prieten pe nume Natanael. Și a spus, „Aceste lucruri se întâmplă cu adevărat. Moise a spus că ‚Domnul Dumnezeu nostru va ridica un Profet’ ca și el, și Omul este aici. Ei bine, El i-a spus lui Simon cine era el, chiar și cine era tatăl lui, și noi știm că ce spune El este adevărul. Pentru că, Dumnezeu a spus asta în Cuvânt, și aici este dovedit că El trebuie să facă asta, și asta dovedește că acela este Mesia.”

Și când a intrat în Prezența Lui, Isus i-a spus, a zi, „Iată un Israelit, în care nu este vicleșug.”

El a spus, „Rabi, de unde mă cunoști?”

A spus, „Înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin, Te-am văzut.” El Și-a dovedit Cuvântul. El a dovedit Cuvântul lui Dumnezeu. A dovedit.

¹²⁸ Femeia la fântână, când ea avea . . . Ei bine, El i-a cerut să-L lase să bea apă din ulciorul cu care scotea apă din fântână, și ea a spus, „Nu este obiceiul pentru voi Iudeii să ne cereți nouă femeilor Samaritene așa ceva, pentru că noi nu avem legături.”

El a spus, „Dar dacă ai fi știut cu Cine vorbești, tu Mi-ai cere Mie să bei.”

Ea a spus, „Fântâna este adâncă.”

Și conversația, așa cum a continuat, în final El a aflat care era necazul ei. Și El a spus, „Du-te și cheamă-l pe bărbatul tău, și vino aici.”

Ea a spus, „Nu am bărbat.”

El a spus, „Ai spus adevărul, pentru că ai avut cinci, și acela cu care trăiești acum nu este bărbatul tău.”

¹²⁹ „Ei bine,” a zis ea, „domnule, eu văd că Tu ești un profet.” Ea . . . „Noi nu am mai avut unul de patru sute de ani, ști.” A spus, „Văd că Tu ești un profet. Acum, noi știm că atunci când vine Mesia, care este numit Cristosul, când El vine, El ne va spune astfel de lucruri. Acela va fi semnul Lui.”

Când El a spus, „Eu sunt Acela care vorbește cu tine,” El Și-a dovedit Cuvântul. El . . . noi dovedim ce a declarat El că este. El era Mesia, Fiul lui Dumnezeu.

¹³⁰ Acum aflăm, și că această femeie mică care avea această scurgere de sânge, care s-a atins de haina Lui, lucrul acesta i-a dovedit și ei că El era Cuvântul lui Dumnezeu.

¹³¹ Acum amintiți-vă, în seara aceasta, Isus a spus . . . Și în Evrei, 1, Evrei capitolul 3, cred că este, El a spus că, „El acum este un Mare Preot,” această epocă în care trăim noi acum, „un Mare Preot care stă în Mărirea lui Dumnezeu, în Ceruri, care poate fi atins de sentimentul slăbiciunilor noastre.”

Evrei 13:8 a spus, „El este același, ieri, azi și în veci.” El este același Dumnezeu care a fost atunci. El este același în seara aceasta.

¹³² Sfântul Ioan 14:12, El a spus, „Cel ce crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu. Ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu mă duc la Tatăl Meu.” Vedeți? „Cel ce crede în Mine, aceste lucrări pe care le fac Eu, le va face și el.”

¹³³ În Matei 28, El a spus, „Peste puțină vreme lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea, pentru că Eu voi fi cu voi până la sfârșitul lumii.”

¹³⁴ Isus Cristos este același ieri, azi și în veci. El este prezent, în seara aceasta ca să Își dovedească Cuvântul. (Timpul meu s-a dus.) Dar El a dovedit că El putea. El Și-a dovedit Cuvântul atunci, ce a făgăduit El pentru ziua aceea. El a dovedit cuvintele lui Isaia. A dovedit cuvintele lui Noe. A dovedit cuvintele lui Moise. A dovedit fiecare cuvânt al profeților.

¹³⁵ El a făgăduit că în această zi, ziua în care trăim noi, că lumea va fi într-o stare de Sodomă, homosexuali. Aruncați o privire în lumea de astăzi, în toată lumea pe unde călătoresc; nu numai aici, peste tot. Este critic. În Suedia, tineri bărbați și femei merg

la schi, complet goi. Și ei în Germania și în Franța, și în orice altă parte, este cam același tip de adunătură cum avem și aici în Statele Unite. Este o epocă. Eu, dacă am o șansă să vin vreodată înapoi, mi-ar place să vă vorbesc despre unele dintre lucrurile profetice, să vă arăt că, epoca în care trăim noi. Biblia a spus că, „Copiii îi vor conduce pe părinții lor.” [Spațiu gol pe bandă—Ed.]

¹³⁶ . . . Cuvântul. Dar, amintiți-vă, Abraham a avut o sămânță, care era sămânța Isaac. El a avut alte semințe după moartea lui Sarah. Și el era în vârstă de o sută patruzeci și cinci de ani, s-a căsătorit cu o altă femeie, a avut șapte fii în afară de fiice, pentru că Dumnezeu l-a transformat din nou într-un om tânăr când era în vârstă de o sută de ani. Atunci avea iar doar patruzeci și cinci, astfel atunci el . . . Știm asta. V-am predicat asta aici în California, cu ani în urmă.

¹³⁷ Și acum înțelegem că Sămânța lui Abraham nu era sămânța sexuală literală prin Sarah, care era Isaac, care a făcut o națiune, ci Sămânța regală era prin făgăduință, care era Isus Cristos. Și prin acea Sămânță, El a ridicat o Sămânță regală. Oh, vai! Acum noi suntem o preoție regală, o națiune regală, o națiune sfântă, care oferă laude lui Dumnezeu, jertfa buzelor noastre dau laudă Numelui Său. Dumnezeu Și-a dovedit Cuvântul, El a revărsat Duhul Sfânt peste noi.

¹³⁸ El a spus, „Cum a fost în zilele Sodomei, tot așa va fi și în ziua în care se va descoperi Fiul omului.” Acum ați observat? Din Fiul lui Dumnezeu, chiar înainte ca El să devină Fiul lui David, El Se descoperă din nou ca Fiul omului. Ați observat Scriptura?

¹³⁹ Pentru că, El întotdeauna face, El niciodată nu face nimic fără ca El să îi înștiințeze pe slujitorii Lui profeții. Este exact așa. Asta a fost făgăduința Lui. Vedeți? El niciodată nu face nimic . . . Dumnezeu nu poate minți. El întotdeauna o descoperă, mai întâi, înainte ca să o facă.

¹⁴⁰ Priviți la situația în care ne aflăm noi astăzi. Uitați-vă unde suntem. Fiecare dintre voi va admite că noi suntem într-o Sodomă modernă. Știți că această țară este gata să o încaseze. Este . . . fără speranțe; nu mai există nicio mântuire pentru această națiune sau pentru nicio altă națiune. Am depășit aceea acum. Profețiile care sunt profețite privitor la asta, s-au împlinit. Dumnezeu strânge de ici și colo, ia ultima oiță oriunde ar fi. Într-o zi, vor fi toate înăuntrul. Suntem la timpul sfârșitului. Priviți, pozițional.

¹⁴¹ Eu vă cer, doar ca un frate sau o soră, să creați încă un moment de credință înainte să ne rugăm pentru acești oameni. Și știu că nu trebuie să plecăm la o anumită oră. Dar eu—eu—eu vreau să încep rândul de rugăciune și apoi voi care trebuie să plecați puteți să plecați atunci. Vedeți? Voi care vreți să rămâneți în rândul de rugăciune puteți rămâne. Dar dați-mi voie, doar ca frate, să vă subliniez ceva doar un moment.

¹⁴² Observați-l pe Isus, în Luca 17:30, vedeți, când El spunea acolo despre timpul sfârșitului, cum vor fi ei ca în zilele lui Noe. Apoi a spus, „Și cum, tot așa, ca în zilele Sodomei,” a spus, „când Fiul omului se va desoperi.” Fiul omului din nou, nu Fiul lui Dumnezeu. „Fiul omului,” vedeți, asta aduce din nou la Maleahi 4, direct înapoi. Toate aceste alte profeții care vin direct înăuntru, cum trebuie să se întâmple. El dovedește că Cuvântul Lui este așa. Așa este.

¹⁴³ Și observați, făcând asta, cum El urmează să reverse Duhul Lui peste toată făptura, și ce urmează să aibă loc și cum se va face din nou restaurarea. „Și feciorii voștri și fetele voastre vor proroci. Peste roabele și robii Mei voi turna din Duhul Meu. Și voi arăta semne sus în cer.”

¹⁴⁴ Am o fotografie aici, de la Fratele Lee Vayle aici. Aș vrea să vă arăt exact ce s-a întâmplat pe munte, zilele trecute, când toți copiii de la școală au fost scoși afară, chiar înainte de acest subiect important despre deschiderea celor Șapte Peceti. Când copiii din școală au ieșit afară, eram acolo sus în rugăciune, aici era Foc care cobora într-o pâlnie, apoi urca în sus și izbucnea, și se învârtă și cobora din nou. Asta-i ce a spus El ce să mă duc și să spun oamenilor. Noi . . . Iată-L acolo, unde școlile din Tucson . . . și unde Acesta s-a ridicat în aer.

¹⁴⁵ Și știința a făcut fotografii, și așa mai departe, și a investigat Asta. Au spus, „Unde este lucrul Acesta? Ce s-a întâmplat?” Ei nu o pot desluși, vedeți. Oh, asta nu s-a întâmplat într-un colț, numai conștiința întunecată. Asta niciodată . . . Isus, când a fost aici, acolo erau milioane de oameni care nu au știut niciodată că El era pe pământ. Da. Vor fi milioane astăzi care nu vor înțelege, zeci de milioane de ei.

¹⁴⁶ Dar vor fi, pentru cei la Care este trimis El, ei vor înțelege. „Cei înțelepți vor cunoaște pe Dumnezeul lor în ziua aceea, și vor face isprăvi.” Ne dăm seama de asta, de ora în care trăim acum.

¹⁴⁷ Priviți la Sodoma acum, priviți ce s-a întâmplat. El a spus, „Așa cum a fost în zilele Sodomei.” Acolo era un grup de oameni care așteptau un fiu făgăduit. Noi credem asta. Acela era Abraham și grupul lui. Acolo era un grup căldicel, Lot, pe jumătate decăzut, deși un credincios; jos în Sodoma. Trei categorii de oameni.

¹⁴⁸ Există întotdeauna acele trei categorii. Ham, Sem, poporul lui Iafet. De asemenea, credincioși, credincioși prefăcuți, și necredincioși. Ei sunt peste tot, și noi—noi îi găsim în fiecare grup. Și, peste tot, îi găsiți. Și acele grupuri încă sunt aici. Voi trebuie să îi împărțiți. Puteți găsi asta drept prin Scriptură, se potrivește perfect.

¹⁴⁹ Ascultați asta. Priviți unde ne aflăm noi, pozițional și profetic, în seara aceasta. Acum, fiecare dintre noi știm că lumea este într-o stare Sodomită.

Cunoaștem toate profețiile despre Israel, este în patria lui. Dacă vreți să știți la nivel național unde ne aflăm, uitați-vă la Israel, unde este el.

¹⁵⁰ Dacă vreți să știți în ce stare este biserica, urmăriți felul cum acționează femeile. Ea este biserica. O vedeți, imorală, indecentă; urmăriți, priviți unde este biserica. Doar urmăriți-o, vedeți, vedeți, doar priviți femeile. Vedeți unde, cum femeile voastre se degradează și devin așa de întinate, iată cum este biserica voastră, vedeți, tipul.

¹⁵¹ Priviți unde este Israelul, vedeți ora timpului în care trăim. Vedeți, doar urmăriți acele semne și minuni. Dacă voi—dacă voi, sau dacă ochii voștri sunt deschiși, vedeți unde ne aflăm.

¹⁵² Acum observați pozițional unde ne aflăm, lumea într-o stare de Sodoma. Acum observați, „așa cum a fost.” Acum observați, acolo era cineva, în ziua aceea, în așteptare să vină un fiu făgăduit. Abraham și Sarah, așteptau un fiu făgăduit în grupul lui Abraham. Ei nu erau în Sodoma. Dar chiar în acel moment, ultimul capitol al evenimentului, chiar înainte să vină fiul făgăduit, erau trei oameni care au venit jos din Cer, un Înger . . . doi Îngeri și Dumnezeu. Și ei au venit și au stat de vorbă cu Abraham, sub stejar. Așa este? Și doi dintre ei au coborât în Sodoma și au strigat împotriva păcatelor cetății. Și asta a fost chiar înainte de arderea lumii Neamurilor, în vremea aceea. Toată Sodoma a pierit chiar atunci. Doar câțiva au fost trași afară, Lot și cele două fiice ale lui. Soția lui nici măcar nu a reușit; ea s-a întors înapoi. Cum mi-ar place chiar să am timp să vă arăt asta chiar acum, unde se află acea biserică în acea poziție. Vreau să observați acum.

¹⁵³ Și un Om a rămas în urmă, care a stat de vorbă cu Abraham, și El a înfăptuit un semn înaintea lui Abraham. Și, urmăriți, Abraham l-a văzut pe Dumnezeu în multe semne mari. Credem asta, nu-i așa? Chiar înainte să vină fiul. Dar înainte ca fiul să fie manifestat, a fost un semn care i-a fost dat.

¹⁵⁴ Pentru că, Fiul, adevăratul Fiu, urma să fie Fiul lui Dumnezeu, prin credința lui Abraham, vedeți, era Isus. Noi fiind sămânța lui Abraham, morți în Cristos, noi suntem sămânța lui Abraham.

¹⁵⁵ Observați acum chiar înainte ca lucrul acesta să aibă loc, ca acest fiu să vină. Acum, Acesta care a rămas și a stat de vorbă cu Abraham, era cu spatele la cort, și El a spus, „Abrahame.” Acum, doar cu o zi înainte de aceea, el era Abram. Acum El a spus, „Abrahame, unde este nevasta ta, Sarah?” nu Sarai, S-a-r-a-i. S-a-r-a-h, prințesă. „Unde este nevasta ta, Sarah?”

A spus, „Ea este în cort în spatele Tău.”

¹⁵⁶ El a zis, „Eu am să vă vizitez, vedeți, conform cu făgăduința Mea care ți-am făcut-o.” Cu alte cuvinte, „Ciclul vieții, Sarah va începe din nou ciclul ei normal de viață.”

157 Și Sarah, fiind bătrână, în vârstă de o sută de ani acum, în cort, a râs în sinea ei. Vedeți, ea a zâmbit în sinea ei, a zis, „Cum poate Omul acela să aibă dreptate? Vezi, eu o femeie bătrână, domnul meu Abraham acolo afară, bătrân și el, relația de familie s-a terminat de ani de zile.” A spus, „Cum să pot avea vreodată plăcere din nou cu domnul meu? El bătrân, și eu bătrână, trecută de perioada de a face copii, venele de lapte duse, fiecare . . . , Ea este secătuită.’ Cum am putea noi vreodată să mai avem plăcere?”

158 Și Omul acela, cu spatele la cort, a zis, „De ce a râs Sarah, zicând, „Cum să se întâmple aceste lucruri?”” Ce a fost asta? Discernământ, un profetic! Vedeți? Vedeți? Asta-i ce a văzut el.

159 Acum El a spus, „Asta se va întoarce din nou, și Fiul omului,” care acela era, acela era Fiul omului chiar acolo. Ei bine, el L-a numit Elohim, „Domnul Dumnezeu.” Elohim, oricine știe că așa este, Elohim este Domnul Dumnezeu. „La început Elohim a creat cerurile și pământul,” Cel Atotsuficient. Fiul omului făcut trup, iată-L stând acolo în trup în acel moment, ca o teofanie, stătea acolo și discerne ce spunea Sarah în cort în spatele Lui. El a făgăduit. Urmăriți. La Sămânța Regală a lui Abraham îi este făgăduit să vadă același lucru.

160 Dar observați-l pe Lot, avea și el un mesager acolo jos, doi dintre ei au coborât acolo. Unul dintre ei a coborât, și un altul s-a dus cu el, și ei au predicat și au chemat poporul să fugă de mânia care urma să vină.

161 Pozițional, lumea niciodată nu s-a mai aflat în acea stare, din ziua aceea în care Isus a făcut făgăduința și până chiar acum. Vreau să întreb pe orice istoric care ar putea fi în clădire, sau dacă auziți chiar pe această bandă, și o auziți oricând, vă rog să-mi scrieți. Am studiat istoria acum de vreo treizeci de ani, istoria Bibliei, și nu a fost niciodată o persoană pe care eu să o fi văzut vreodată în toată istoria bisericii, în timpul celor șapte epoci ale bisericii. Că noi suntem acum în Laodicea, și noi știm asta.

162 Nu a fost niciodată un mesager, care să fi mers vreodată la toată biserica, cu numele care să se termine cu h-a-m, până acum. G-r-a-h-a-m, Billy Graham. A fost Moody, Finney, Sankey, Knox, Luther, și așa mai departe, dar niciodată un h-a-m, „tatăl neamurilor.” Acum amintiți-vă, el este G-r-a-h-a-m, șase litere. Dar A-b-r-a-h-a-m are șapte litere. Observați, ei sunt acolo, Billy Graham, care merge în—în toate părțile lumii, și cheamă afară din Sodoma, „Ieșiți afară, fugiți de mânia viitoare.” Nu este niciun om despre care să știu, în câmp, care să-L fi luat pe Dumnezeu, cu acel cuvânt de justificare, cum face Billy Graham. El îl poate caracteriza. El nu este așa un teolog. . . . Presupun că el este un teolog, dar el nu este un învățător așa de puternic. Dar Dumnezeu este cu el. Omul acela stă acolo cu ceva ca o lecție de școală Duminicală, și acaparează atenția

acelor oameni. El este slujitorul lui Dumnezeu din timpul acesta. Pentru cine? Biserica naturală, care este în Sodoma.

¹⁶³ Dar amintiți-vă, acolo era o biserică spirituală, care nici nu era în acea organizație denominațională. Un grup chemat afară, și au primit și ei un mesaj, și un mesager. Și ce a fost asta? Discernerea gândurile care erau în inimă. Dumnezeu întotdeauna Își dovedește Cuvântul.

¹⁶⁴ Să ne rugăm. Dragă Tată Ceresc, acest moment crucial, în care trebuie luate decizii, timpul se scurge, nu știm ora când Domnul nostru ar putea veni. Dar după cum vedem aceste profeții care au fost făcute de El, prin profeții Tăi de-a lungul epocilor, sunt acum în desfășurare. O Dumnezeule, cât Îți mulțumesc pentru asta, că până și oameni capabili, oameni capabili în—in teologie, care pot sta împotriva vicleniei lumii și a celor necredincioși, și la aceste conferințe, și fără umbră de îndoială ei se ridică acolo cu îndrăzneală și curaj, cunoscându-și poziția și ca să dovedească cu Scripturile, că acest Cuvânt este adevărat. Și atunci noi care așteptăm Venirea Ta, Doamne, crezând aceste alte lucruri care au fost profețite că se vor întâmpla, să stăm și să ne bucurăm văzându-Te umblând în mijlocul nostru și îndeplinești chiar lucrul care Tu ai spus că se va întâmpla, dovedind că Cuvântul Tău este drept. Dumnezeule Etern, copiii Tăi bolnavi se află aici.

¹⁶⁵ Nu știu cât timp mai avem de lucrat. Soarele de seară se scufundă. Dar Tu ai făgăduit, profetului, „Va fi Lumină cam pe timpul de seară.” Și noi vedem că același soare care răsare în Est, este același care apune în Vest. Civilizația a călătorit cu soarele și acum noi suntem pe Coasta de Vest, și Evanghelia a călătorit cu civilizația. Acum, Tată, noi știm că acesta este sfârșitul Evangheliei, sfârșitul timpului, sfârșitul epocii. Aceasta se stinge în Eternitate. Dar Tu ai făgăduit că Fiul va răsări, Fiul omului va fi descoperit. În zilele din urmă, se va întâmpla lucrul acesta. Luminile de seară au venit, Tată. Îți mulțumim pentru asta. Și cu smerenie cum este, totuși Tu o faci atât simplu, de multe ori, că aceasta merge mult pe deasupra marilor, așa numiți mari gânditori, și o descoperi pruncilor care vor să înțeleagă.

¹⁶⁶ Mă rog, Dumnezeule, ca Tu să faci astfel, în seara aceasta, ca sărmanii Tăi copii bolnavi de aici să vadă făgăduința lui Dumnezeu, și fiecare dintre ei să fie vindecat, și să plece de aici, mâine, cu trupuri noi puternice, și să fie bine din nou. Acordă lucrul acesta, Doamne, așa ca ei să poată duce Mesajul de la unul la altul, până când acel ultimul este în staul, și atunci ușile se vor închide. Ajută-ne, dragă Dumnezeule. Eu Te întreb, în seara aceasta, în fața tuturor acestor lucruri, dacă Tu vrei încă o dată, Tată, pentru mine.

¹⁶⁷ Se—se părea, seara trecută, că oamenii nu au observat asta prea mult. Dar, mă rog, fă să se întâmple din nou în seara aceasta,

Doamne. Pentru că, am trecut peste timpul care mi-a fost alocat pentru vorbire, dar nu știu cât timp vom mai avea să facem asta. Astfel, mă rog, Tată, vrei să mă ascuți? Și ascultă rugăciunea acestor bărbați și femei evlavioși prezenți aici în seara aceasta, care sunt umpluți cu Duhul Tău. Ei sunt credincioși, Doamne, Tu poți chiar să lucrezi în mijlocul lor. Și noi suntem. . . Mă rog ca Tu să confirmi Cuvântul Tău, spus de Tine, „Cel ce crede în Mine, lucrările pe care le fac Eu le va face și el.” Fă să fie din nou, Isuse, pentru a dovedi că Tu ești același ieri, azi și în veci. Cer lucrul acesta spre slava lui Dumnezeu, în Numele Fiului Său, Isus Cristos. Amin.

¹⁶⁸ Acum, doar pentru un moment, vreau să știu câți oameni de aici au cartonașe de rugăciune. Eu—eu vreau să vă ridicăți mâinile, fiecare dintre voi care aveți cartonașe de rugăciune. Ei bine, în general, cred că sunt cam peste tot.

¹⁶⁹ Mă întreb câți oameni sunteți aici care nu aveți cartonașe de rugăciune, și totuși sunteți bolnavi, ați vrea să vă ridicăți mâinile și să spuneți, „Eu nu am un cartonaș de rugăciune, și totuși sunt bolnav. Am nevoie.”

¹⁷⁰ Vreau să vă cer să fiți reverenți pentru un moment. Acum, mie îmi place să vă vorbesc. Asta este problema mea întotdeauna, că vorbesc prea mult. Dar înainte să veniți, eu—eu aș spera și nădăjduiesc că Dumnezeu vă va dovedi lucrul acesta și ce am spus că este Adevărul, și să—El să vadă.

Acum, câți dintre cei care stau acolo sunt bolnavi, și care știți că eu nu știu niciun lucru despre voi, ridicăți-vă mâinile. Doar uitați-vă la asta. Bine.

Vreau pe cei fără cartonașe de rugăciune acum. Cartonașele de rugăciune vor fi chemate. Vreau să vă rugați.

¹⁷¹ Biblia a spus că, „Isus Cristos este același ieri, azi și în veci.” El spune, „El este un Mare Preot care stă acolo și face mijlociri pe baza mărturisirii noastre.” Trebuie să mărturisim mai întâi, înainte ca El să poată fi un Mare Preot, pentru că El mijlocește numai la mărturisirea noastră. Așa este, fraților lucrători? Vedeți, El mijlocește doar pe baza mărturisirii noastre, ce mărturisim noi că este El, ce a făcut El pentru noi. Nu ce *va* face El. El deja a făcut-o. Noi trebuie să mărturisim că El a făcut-o. „El a fost străpuns pentru păcatele noastre, prin rănilor Lui am fost tămăduiți.”

¹⁷² Acum, Tatăl Ceresc știe. Și mă uit peste voi, este să văd că recunosc un bun prieten de-al meu din Ohio, el și soția lui sunt prezenți aici, este Dl. Dauch și soția lui. Și cred că, șezând al doilea sau al treilea de lângă ei, este din nou acel Reverend, Dl. Blair pe care l-am văzut seara trecută. Este întuneric peste audiență, pentru mine, din cauza acestor lumini de aici este cumva puțin încheșat pentru mine, și eu—eu nu vă văd prea bine.

¹⁷³ Dar vreau ca voi să vă rugați. Și puneți pe inima voastră lucrul de care aveți nevoie, și cereți Marelui nostru Preot, Care poate fi atins de sentimentul slăbiciunilor noastre.

¹⁷⁴ Acum, eu nu vă cunosc, și voi ați putea să mă atingeți peste tot, ar fi ca și cum l-ați atinge pe fratele vostru, pe soțul vostru, păstorul vostru, cineva, asta nu ar—asta nu v-ar ajuta cu nimic. Dar dacă îl atingeți pe El, și dacă suntem într-adevăr în acord cu Duhul Lui, atunci El poate folosi credința voastră care să se atingă de El, și darul meu prin care să vă răspundă.

¹⁷⁵ Vedeti, eu aș fi tot așa de mut ca acesta, acesta de aici, fără un glas care să vorbească prin el. Trebuie să... Acesta, acesta este mut fără ceva aici care să vorbească prin el. Și așa este și orice persoană, este mută, când se ajunge la aceste lucruri, dacă Dumnezeu nu vorbește prin ei.

¹⁷⁶ Acum voi rugați-vă, și să vedem dacă aceste lucruri care le-am spus sunt adevărul. Să dea Dumnezeu să fie așa. Eu nu spun că El o va face. Eu sper că El o va face. Nădăduiesc că El o va face. El încă nu m-a dezamăgit, de-a lungul anilor, prin întreaga lume, cu tot felul de națiuni, și milioane de oameni. El niciodată nu m-a dezamăgit. Și sunt sigur, tot atât de sigur cum cred că stau aici, că El nu mă va dezamăgi acum.

¹⁷⁷ Vă voi cere doar să fiți reverenți și să stați jos, doar pentru câteva momente. Vom elibera audiența principală și ne vom ruga pentru bolnavi, chiar într-o clipă.

¹⁷⁸ Dar vreau ca voi, credincioșilor, chiar să nu vă uitați la mine, ci să credeți. Spuneți, „Eu cred că ce a spus omul acela este Scriptura. Nu știu dacă suntem atât de înaintați în timp cum spune el că suntem. Dar, dacă da, atunci trebuie să se întâmple. Dacă Cuvintele lui sunt Cuvintele lui Dumnezeu, atunci, cuvintele lui vor da greș dar Cuvintele lui Dumnezeu nu.”

¹⁷⁹ Dumnezeu este obligat să Își respecte Cuvântul. El Îl va dovedi. Îl va dovedi. „Cel ce crede în Mine.” El a dovedit că aceasta este ziua din urmă. A dovedit ce se va întâmpla. El a dovedit că asta trebuia să se întâmple.

¹⁸⁰ Și, amintiți-vă, Abraham și grupul lui nu au mai primit niciun alt semn de la Dumnezeu, până nu a venit fiul făgăduit. Câți știu că asta-i adevărat? Acel semn de discernământ! Și Sămânța regală a lui Abraham, dați-mi să vă aud... Dați-mi voie să vă spun, AȘA VORBEȘTE DOMNUL, voi primiți ultimul vostru semn. Asta e conform cu Scripturile și descoperirea lui Dumnezeu care este în inima mea, care spune că acesta este Adevărul. Și eu nădăduiesc că voi veți crede că acesta este Adevărul.

¹⁸¹ Acum credeți. Toți doar să credeți, ziceți, „Doamne Isuse, lasă-mă să Te ating. Eu am o nevoie în inima mea, și eu știu că Fratele Branham nu știe nimic despre mine. Eu nici măcar nu-l cunosc pe om, și el nu mă cunoaște, dar Tu știi. Și dacă el mi-

a spus Adevărul, asta se va întâmpla.” Vă cer, să nu vă mișcați acum, doar pentru puțin. Fiți cu adevărat. . .

Vedeți, voi sunteți duh. Și eu iau fiecare duh de aici sub controlul meu, în Numele lui Isus Cristos, ca Cuvântul Lui să poată fi împlinit.

Acum doar fiți reverenți. Rugați-vă. Priviți la El, ziceți, „Doamne, eu cred. Ajută necredinței mele.”

Să începem. Trebuie să mă concentrez pe o anumită parte a clădirii aici, pentru că, vedeți, așa de mulți dintre voi, și fiecare dintre voi este un duh.

¹⁸² Eu nu pot. Voi spuneți, „Cum este cu mine?” Eu nu aș putea să vă spun. Este suveran. Toate lucrările lui Dumnezeu sunt suverane. Vor fi mulți oameni vindecați care vor trece pe această platformă, în seara aceasta, s-ar putea să fie mulți care nu vor fi. Totul aparține suveranității lui Dumnezeu. Cine îi poate spune Lui ce să facă? Nimeni. El lucrează conform cu voia Lui Proprie, cu Propriul Lui plan.

¹⁸³ Dar voi doar credeți. Fiți smeriți. Nu fiți agitați. Doar întindeți-vă spre Dumnezeu, și spuneți, „Doamne Dumnezeule, eu cred.” Vedeți? „Lasă-mă să mă ating de haina Ta. Eu am nevoie de așa-și-așa. Eu știu că fratele nu mă cunoaște sau nu-mi cunoaște nevoia, dar el ne-a spus despre aceste lucruri pe care Tu le-ai făcut, și zice că Tu ești aici același astăzi.”

¹⁸⁴ Asta nu vă exclude pe voi fraților de aici de pe platformă, pe oricare dintre voi. Vă cer doar, frații mei, ca și conlucrători ai—ai Evangheliei lui Cristos. Vă vorbesc cât de sincer știu, ca un—un om muribund cu voi, vedeți, părăsind această lume. Noi trebuie să plecăm. Și eu trebuie să dau o socoteală în Ziua Judecării, pentru ce spun. Sunt conștient de asta, foarte conștient. Și eu vă apreciez omeni, pentru ceea ce sunteți, pentru că stați aici cu mine, ca să mă ajutați. Eu încerc să vă ajut, să fac tot ce pot eu, de dragul Împărăției lui Dumnezeu.

Mă rog și cer.

Aici, câți ați văzut vreodată Lumina aceea din fotografie? Ați văzut fotografia cu Aceasta? Iată Ea atârnă chiar *acolo*. Nu O puteți vedea?

¹⁸⁵ Este sau deasupra acelei doamne care stă acolo cu batista ei. Ea se roagă pentru cineva drag. Așa este, doamnă. Acel drag. . . Crezi că eu sunt profetul Lui, sau scuză-mă, slujitorul Lui? [Sora spune, „Eu cu siguranță cred.”—Ed.] Crezi asta? În regulă. Acum, dacă Dumnezeu îmi poate descoperi ce este în neregulă, ei bine, vei accepta că este din partea lui Dumnezeu, exact ca femeia care s-a atins de haina Lui? Acum, tu știi că ești—ești la douăzeci sau treizeci de picioare de mine, sau mai mult, tu nu m-ai atins pe mine. Dar tu ai atins Ceva, pentru că tu știi că ești în contact cu Ceva, Cineva. Ceea ce este, este pentru o femeie, care este fiica

ta. Așa este. Crezi că ea se va face bine? Ea este dependentă de droguri. Este exact așa. Eu o văd înotând, beată. Vezi? Acum, batista pe care o ai în mână, pune-o peste ea, și nu te îndoi. Eu cred că Dumnezeu o va elibera. Vei crede asta cu mine? Amin.

Acum, eu nu o cunosc pe femeie, dar Dumnezeu o cunoaște. Credeți acum cu toată inima?

¹⁸⁶ Bărbatul care șade sus acolo îmbrăcat cu cămașa cu dungi, cu o hernie, crezi că Dumnezeu te va vindeca și te va face bine? Crezi că El o va face? Nu l-am văzut niciodată pe om în viața mea. Ai un cartonaș de rugăciune, domnule? [Fratele spune, „Nu, nu am.”—Ed.] Nu ai? Nu ai nevoie de unul.

„Dacă tu poți crede!”

¹⁸⁷ Aici șade o femeie care încearcă să privească peste această femeie care stă chiar aici. Este o străină pentru mine. Dar ea este foarte agitată. Nu o cunosc. Eu nu am văzut-o niciodată, în viața mea. Dar Dumnezeu o cunoaște, și ea este conștientă chiar acum că este în contact cu Ceva. Te rugai acolo pentru o cauză. Motivul pentru care ești, este pentru că nu poți sta mai mult decât seara aceasta. Trebuie să lași adunarea. Ai în plan să pleci acasă, mâine. Nu ești de aici, și nu ești nici din California. Tu mergi spre Est de aici. Vei merge cu avionul. Plănuiești să mergi cu avionul. Ești din Oklahoma. Da. Așa este.

¹⁸⁸ Și ești și într-o stare pe moarte. Ai venit aici ca să se facă rugăciune pentru tine. Tu nu ai un cartonaș de rugăciune. Dar tu ai crezut că vei fi vindecată, dacă ai putea doar să ajungi aici. Așa este. Și, starea ta este cancer. Cancerul este în os. Crezi că vei fi vindecată acum? Crezi că ești în contact cu El, sora mea? Poate Dumnezeu îmi va spune cine ești, atunci te-ar ajuta asta? Dacă da, ridică-ți mâna dacă crezi asta, că (Dumnezeu) asta te-ar ajuta. În regulă, D-nă Steel, te poți întoarce în Oklahoma.

Eu nu o cunosc pe doamna. Nu am văzut-o niciodată.

¹⁸⁹ Iată o doamnă care stă chiar aici în spatele ei. Ea suferă de vene varicoase. Și, și ea are un fiu care este un alcoolic, și ea se roagă pentru el. Dacă ea va crede, ea poate fi vindecată. D-na Mason, vei crede cu toată inima, și vei crede că Isus Cristos îți va acorda vindecarea? Crezi?

Bine, atunci pune-ți mâna peste doamna aceea care stă lângă tine acolo, ea se roagă pentru soțul ei care nu este mântuit. Dumnezeu va acorda vindecarea.

Să ne rugăm.

¹⁹⁰ Dragă Dumnezeule, mă rog ca Tu să-i acorzi acea binecuvântare. Dă-i acelei femei dorința inimii ei, Doamne. Credința ei este atât de aproape de Tine, încât Te-a atins. Și mă rog, Tată, ca Tu să o ajuți, în Numele lui Isus. Amin.

Acum crede cu toată inima, că o vei primi. Vei face asta? Bine. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Crezi că soțul tău va fi mântuit, doamnă? Crezi cu toată inima? Ridică-ți mâna, că tu crezi.

¹⁹¹ Pare să fie, înaintea mea, o femeie care este foarte masivă. Ea șade acolo. Crezi că eu sunt slujitorul lui Dumnezeu? Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Crezi. Bine. Eu nu te cunosc. Necazul tău este, sunt glandele. Ești supraponderală. Ai fost la un doctor, a spus că nu poate face nimic în privința asta, dar acela era un doctor pământesc. Înțelegi? A ta. . . Ai avut chiar multe suferințe. Ți-ai pierdut soțul. Tu nu ești de aici. Ești de fapt din Arkansas. Cauți și de lucru, și tu nu poți găsi de lucru. Ți-a fost teamă că, ceva, nu vei fi chemată. Dar credința ta acum l-a atins pe Dumnezeu. Sora mea, du-te, crede. Dumnezeu să-ți dea un loc de muncă, să-ți dea dorința inimii tale.

Dumnezeu dovedește că Cuvântul Lui este adevărat. Credeți că așa este? Acum vreau doar să vă rugați cu mine din nou.

¹⁹² Tată, Dumnezeule, Tu ești același Dumnezeu care a dovedit. Când ai spus, „Fata nu este moartă, ea doarme,” atunci Tu a trebuit să dovedești. Acum, Tu ai făgăduit că, chiar înainte de venirea timpului sfârșitului, că Fiul omului Se va descoperi în același fel cum a făcut-o El la Sodoma. Tu ai făgăduit asta, Doamne. Acum Tu ai venit pe pământ, în forma Duhului Sfânt, și ai venit în mijlocul nostru, în seara aceasta, noi oamenii credincioși, și ai dovedit lucrul acesta. Ai dovedit Cuvântul Tău așa cum ai făcut în ziua aceea. Doamne, nu mai avem nevoie de alte dovezi. Tu ești în mijlocul nostru. Noi te iubim. Și suntem conștienți că acesta este ultimul semn chiar înainte de Venirea Ta, conform cu Scripturile. Și toate umbrele și tipurile nu dau greș niciodată. Ele trebuie să fie pozitive.

¹⁹³ Astfel ne rugăm, Tată, în timp ce copiii Tăi vin acum să se facă rugăciune pentru ei, ca fiecare să fie vindecat. Fă să nu rămână nicio persoană bolnavă printre noi, la sfârșitul acestui serviciu de vindecare. O dragă Dumnezeule, vrei să lași ca ungerea Ta să fie așa de îndurătoare peste poporul Tău chiar acum, ca fiecare dintre ei să poată fi vindecat?

¹⁹⁴ Și dacă sunt unii aici, care nu sunt încă copiii Tăi, și pe baza acestor lucruri, că. . . Ei au auzit Cuvântul și au văzut lucrul împlinit, chiar exact dovedit la literă, și Cine ești Tu, și ce ești Tu, că Tu ești aici.

¹⁹⁵ Și, Doamne, ai—ai binecuvânta Tu o minciună? Păi, cu certitudine nu, Doamne. Dar Tu ai promis că vei binecuvânta Cuvântul Tău, și că Acesta nu se va întoarce gol. Va împlini ceea ce a fost menit să facă. Și acum Tu ai făcut lucrul acesta înaintea noastră, în seara aceasta, dincolo de orice umbră de îndoială.

¹⁹⁶ Și cu capetele noastre plecate, sunt oameni aici care niciodată nu au crezut înainte, care ar vrea doar să ridice mâna? Cu capul vostru plecat, doar ridicați-vă mâna. Și ridicați-vă în picioare, și spuneți, „Eu cred acum, cu toată inima mea. Și

vreau să-l accept pe Isus Cristos, chiar acum.” Ați vrea să faceți asta, vreo persoană, vreo persoană care este aici, care încă nu L-a acceptat pe Cristos, și ar vrea să facă lucrul acesta în acest moment? Eu nu vă voi spune . . . Mergeți la biserica care vă place. Dar eu vă cer să-l primiți pe Isus Cristos în timp ce voi . . . Probabil că niciodată nu veți fi mai aproape de El până când nu îl veți vedea în persoană când vine în trupul Său vizibil din Ceruri. Îl veți accepta acum dacă nu ați făcut-o deja?

¹⁹⁷ Pe baza faptului că nu văd pe nimeni aici în picioare, eu cred atunci că voi toți sunteți cu mintea întreagă, sensibili, și vă dați seama ce faceți. Dacă stați acolo sub asta, amintiți-vă, „Dacă vă rușinați cu Mine înaintea oamenilor, Eu mă voi rușina cu voi înaintea Tatălui Meu.” A fost cineva care s-a ridicat, poate, da, în audiență, în spate.

¹⁹⁸ Dragă Dumnezeuule, fie ca cei, eu nu văd, care stau în picioare, ei vor să Te accepte. Ei își dau seama, Doamne, că lucrul acesta nu s-a făcut până în acest timp, și acum Tu confirmi și dovedești că este așa. Mă rog, Tată, ca în inimile lor, care sunt mișcate în mod ciudat în acest moment . . . De unde știm că aceasta nu este ultima persoană care vine înăuntru? Acesta ar putea fi sfârșitul pentru Los Angeles. Acesta poate fi ultimul suflet care se va naște în Împărăție. Nu știm când vor veni acele vremuri. Și când vin, ușa va fi închisă, Trupul va fi complet. Nu va fi un Trup ciudat sau o Mireasă ciudată. Va avea numai un anumit număr de membri ale căror nume au fost puse în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii, după care a venit Isus ca să-i ia, ca Adam, a pășit drept afară ca să își salveze soția. Mă rog, Dumnezeuule, ca Tu să-i primești acum în Împărăția Ta. Sunt în mâinile Tale. Ocupă-te de ei, Doamne, mă rog în Numele lui Isus. Amin.

¹⁹⁹ Dumnezeu să vă binecuvânteze pe fiecare dintre voi care v-ați ridicat. Nu am știut că unii dintre voi erați în picioare. Câțiva s-au ridicat în spate, câțiva sus în balcon. Acum vreau ca voi să faceți un lucru pentru mine. Vă rog să mă înțelegeți. Întâlniți-vă cu un lucrător de aici și stați de vorbă cu ei, după ce se termină biserica. Veți face asta? Să nu renunțați. Dacă nu ați fost niciodată botezați în botez Creștin, faceți asta imediat după, și apoi stați cu mâinile ridicate până când primiți Duhul Sfânt.

²⁰⁰ Acum, și mulți oameni au cartonase de rugăciune aici. Le vom cere să se ridice, și să vină aici sus, și cred că vor trece pe aici. Sau trebuie eu să vin . . . [Un frate zice, „Nu.”—Ed.] Eu nu voi putea. [„Vino din partea asta aici.”] Din partea *asta* aici, pot veni pe aici, dincolo pe partea asta, oamenii care au cartonase de rugăciune.

²⁰¹ Și acum dacă este vreunul dintre voi care trebuie să plece, este . . . eu am întârziat. Îmi pare rău. Voi încerca să fac un pic mai bine mâine seară. La . . . este zece minute după zece, la ceasul

de pe perete. Vă mulțumesc foarte mult pentru participarea voastră în seara aceasta, și fie ca Dumnezeu Cerului să vă binecuvânteze. Dacă doriți să stați și să urmăriți rândul de rugăciune, sunteți întotdeauna bineveniți. Dar vom începe să ne rugăm pentru bolnavi acum, și eu nu vreau să vă rețin, doar dacă vreți să rămâneți. Sunteți liberi în Numele Domnului Isus. Fie ca pacea lui Dumnezeu să meargă cu voi și să vă binecuvânteze, și să vă dea odihnă în trupurile voastre, peste noapte, și să vă acorde sănătate ca să puteți reveni din nou mâine seară. Dumnezeu să fie cu voi acum.

²⁰² Și cei care au cartonașe de rugăciune să se ridice pentru rugăciune acum, în timp ce ne rugăm colectiv pentru oameni. Acum vrem să știți, acum, voi care stați în picioare cu un cartonaș de rugăciune, este vreo îndoială în viața voastră? Este vreo, scuzați-mă, vreun păcat în viața voastră pe care nu l-ați mărturisit? Dacă da, dați-mi voie să vă cer asta. Nu veniți în rândul de rugăciune cu păcat nemărturisit în inima voastră. Pentru că, voi trebuie. . . Aceasta este pâinea copiilor, vedeți. Și dacă nu ești un Creștin, predă-ți viața lui Cristos, în rândul de rugăciune, apoi vino. Este pentru credincios. Veți face asta? Acceptați-L mai întâi ca Mântuitorul vostru, și apoi veniți pe platformă, ca să se facă rugăciune pentru voi.

²⁰³ Acum mă voi ruga pentru fiecare persoană; nu îi voi trece doar repede, ca un fel de rutină. Suntem într-o biserică acum. Cred că Sora Wyatt ne-a oferit prilejul să putem sta și să ne rugăm. [Un frate spune, „Da, toată seara, cât timp vreți.”—Ed.] Putem sta cât vrem. Și îi mulțumesc Surorii Wyatt și personalului de aici, pentru că ne-au lăsat să facem asta. Dumnezeu să o binecuvânteze. Soțul ei amabil a stat pe această platformă, s-a rugat pentru bolnavi, până când a murit, din câte știu eu, un adevărat soldat al crucii. Și acum eu încerc să continui să fac același lucru, să îi binecuvânteze pe acești oameni.

²⁰⁴ Și acum mă rog ca fiecare dintre voi care trece pe aici. . . Nu e nevoie să mărturisiți nimic din ceea ce vreți. Nu e nevoie să spuneți nimic din ce este greșit cu voi. Doar veniți și dați-mi voie să mă rog pentru voi, și credeți.

²⁰⁵ Credeți că Dumnezeu m-a trimis să fac asta? Ridicați-vă mâna. Vă amintiți ce a spus Îngerul Domnului? „Dacă îi vei face pe oameni să te creadă și vei fi sincer când te rogi, nimic nu va sta înaintea rugăciunii.” Și voi știți că asta-i adevărat. A fost dovedit, de nenumărate ori.

Acum îi voi cere surorii noastre Rose, dacă vrea, să cânte asta, *Crede Numai*, sau, *Marele Medic Este Aproape Acum*, sau ceva.

²⁰⁶ Vreau ca fiecare dintre voi acum în—în părtășie cu mine. Vreți, și voi oamenii care nu sunteți în rândul de rugăciune, vreți să vă rugați pentru acești oameni? Bine, promiteți-le asta, prin

ridicarea mâinii, „Eu mă voi ruga, vedeți. Noi toți ne vom ruga.” Bine. Da.

Aș vrea ca voi, dacă trebuie să plecați, să mergeți foarte liniștiți acum, ca să nu deranjați în timp ce ne rugăm.

Crezi că se va termina acum, soră? [Sora spune, „Cu toată inima mea.”—Ed.]

Dragă Dumnezeuule, îmi pun mâinile peste sora, provoc suferința trupului ei. În Numele lui Isus Cristos, fie ca aceasta să o părăsească. Amin.

Te binecuvântează, soră.

Crezi cu toată inima? Toate păcatele tale sunt mărturisite? Tu ești, din câte ști, ești pregătită să-ți primești vindecarea?

²⁰⁷ Dragă Dumnezeuule, îmi pun mâinile peste sora mea, în Numele Fiului Tău, Isus Cristos, și cer ca suferința trupului ei să plece, în Numele lui Isus. Amin.

Toate păcatele sunt mărturisite, și ești pregătit pentru vindecarea ta? Crezi, frate? [Fratele spune, „Cred cu toată inima mea.”—Ed.]

²⁰⁸ Dragă Dumnezeuule, îmi pun mâinile peste fratele meu, căci știm că Tu ești prezent aici, Doamne. Mă rog ca Tu să-l vindec, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Toate păcatele mărturisite? Nu, tu nu auzi. Crezi că vei auzi? [Sora spune, „Cred. Dar am fost surdă.”—Ed.] Tu crezi.

Femeia este surdă acum. Să ne rugăm aici.

²⁰⁹ Dragă Dumnezeuule, mă rog ca Tu să o vindec pe sora noastră, și să iei această surditate de la ea. Ea se află într-o lume închisă, în care nu poate auzi. Mă rog ca Tu să-i acorzi vindecarea, prin Numele lui Isus.

²¹⁰ Voi cere oamenilor să rămână cu capul plecat, un minut. Vreau să văd ce i s-a întâmplat. Acum, vă rog, în Numele lui Isus Cristos, să nu-și ridice nimeni capul sau privirea. Acum, nu trebuie să faceți asta până când nu vă spun eu.

²¹¹ Mă poți auzi acum? [Sora spune, „Ceva distorsionat.” Fratele Branham bate din palme o dată. „Te pot auzi.”—Ed.] Mă auzi? [„Ceva.”] Poți auzi? Ea poate auzi acum. [Fratele Branham bate din palme încă o dată.] Vezi? Auzi acest sunet?

²¹² Acum crede cu toată inima. Vrei? Și tu să crezi, și Dumnezeu te va face complet bine. Ea a spus . . . Eu doar m-am rugat și mi-am pus mâinile pe urechile ei, și ea a spus că poate auzi ceva. În regulă, doar mergi înainte acum, crezând că vei auzi perfect, și tu vei auzi.

Sunt toate păcatele mărturisite, soră? [Sora spune, „Da.”—Ed.] Ești pregătită pentru vindecarea ta? [„Da.”]

²¹³ Dragă Dumnezeu, îmi pun mâinile peste sora mea, știind că în noi nu este niciun lucru bun, în noi înșine. Dar noi știm că suntem Creștini, născuți din Duhul lui Dumnezeu. Și ne punem mâinile peste sora noastră și cerem vindecarea ei, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

²¹⁴ Acum crezi că vei fi vindecată? [Sora spune, „Bine.”—Ed.] Bine, acum tu—tu ești vindecată. Iată cum se procedează. Așa este. Exact.

²¹⁵ Toate păcatele sunt mărturisite? [Sora spune, „Da, domnule.”—Ed.] Și ești pregătită pentru vindecarea ta? [„Da.”] Crezi, prin punerea mâinilor, că Dumnezeu Care cunoaște inimile oamenilor, te va face bine? [„Cred.”]

²¹⁶ Tatăl nostru Ceresc, mă rog ca Tu să o vindeci pe sora noastră, în timp ce ne punem mâinile peste ea și cerem în Numele lui Isus Cristos ca Tu să o faci bine. Amin.

²¹⁷ Ce mai faci? Desigur, tu știi că eu știu ce este rău cu tine. Dar eu nu voi spune; pentru că, dacă da, aceasta va—aceasta doar va continua să meargă înainte și înainte. Dar dacă tu vrei. . . Sunt toate păcatele mărturisite? [Sora spune, „Da, domnule.”—Ed.] Și tu crezi că Dumnezeu te va face bine? [„Da, domnule.”] Crezi că artrita . . . eu deja am spus-o.

Dragă Dumnezeu, mă rog ca Tu să o ajuți și să o faci bine. Admite aceasta, în Numele lui Isus.

Nu vei fi infirmă. Du-te, crede cu toată inima ta.

²¹⁸ Crezi că Dumnezeu te va face bine? [Sora spune, „Amin.”—Ed.] Toate păcatele sunt mărturisite și ești pregătită pentru vindecarea ta? Crezi că spatele tău va fi bine?

Dragă Tată Ceresc, mă rog ca Tu să o vindeci și să o faci bine. În Numele lui Isus Cristos, așa să fie. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Du-te, crezând acum.

Sunt toate păcatele mărturisite, soră, ești pregătită pentru vindecarea ta?

Dragă Dumnezeu, păcatele ei, spune ea, sunt mărturisite. Îmi pun mâinile peste această femeie, în Numele lui Isus Cristos, cer vindecarea ei. Amin.

²¹⁹ Sunt toate păcatele mărturisite? Tu trebuie să fi în regulă, ești foarte bolnavă, știi asta. Tu știi că eu știu ce este rău cu tine. Și crezi că Dumnezeu te va face bine, îți va vindeca inima și te va face complet bine?

Dragă Dumnezeu, mă rog ca în Numele lui Isus Cristos, să o vindeci și să o faci bine. Fie ca asta să o părăsească, Tată, în Numele lui Isus. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze acum. Nu te îndoi. Du-te, crezând.

Păcatele toate mărturisite? Ești pregătită pentru vindecare?

Dragă Tată Ceresc, îmi pun mâinile peste sora noastră. În Numele lui Isus Cristos, fie ca ea să fie vindecată. Amin.

Nu te îndoi. Du-te, crezând.

Toate păcatele mărturisite, ești pregătit pentru vindecare?

²²⁰ Dragă Tată Ceresc, mă rog ca Tu să-l vindeci pe fratele nostru, să-l faci bine. Admite aceasta, Tată. Îmi pun mâinile peste el, în acest scop, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze. Eu cred asta din toată inima.

Crezi acum, soră? Toate păcatele sunt mărturisite și ești pregătită pentru vindecare?

Dragă Dumnezeu, îmi pun mâinile peste sora, în Numele lui Isus Cristos, fie ca ea să fie vindecată spre slava Ta. Amin.

²²¹ Acum doar de multe ori așa, doar o atingere, așa cum a spus Isus, „Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred. Dacă își vor pune mâinile peste bolnavi.” Eu am început să observ, în adunări, că asta are efect cu cincizeci la sută mai mult decât atunci când îi chemi pe oameni în rând, să ai discernământ, pentru că ajungi doar la câțiva. Și, în acest fel, sunt mult mai mulți care se vindecă.

²²² Ai mărturisit toate păcatele tale de necredință și fiecare lucru? Crezi acum că vei fi vindecată? [Sora spune, „Da, și eliberată.”—Ed.]

Dragă Dumnezeu, mă rog ca Tu să o vindeci pe sora noastră în timp ce eu îi iau mâinile și cer în Numele lui Isus Cristos vindecarea ei. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze, soră.

Crezi acum? [Sora spune, „Da.”—Ed.] Toate păcatele sunt mărturisite? [„Da.”]

Dragă Dumnezeu, îmi pun mâinile peste sora noastră, în Numele lui Isus Cristos, pentru vindecarea ei. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze, soră.

Pare un lucru foarte mic, dar este Dumnezeu Cel care l-a făgăduit.

Păcatele sunt mărturisite?

Dragă Dumnezeu, mă rog ca Tu să o vindeci pe această soră a noastră. În timp ce îmi pun mâinile peste ea în Numele lui Isus Cristos, fie ca ea să meargă și să fie bine. Amin.

Păcatele sunt mărturisite?

Dragă Dumnezeu, mă rog ca Tu să o vindeci pe sora noastră, în timp ce eu pun mâinile peste ea, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Acum, în timp ce tu vi cu mecanica, fie ca aceasta să exercite dinamica, va funcționa.

Păcatele sunt mărturisite? [Sora răspunde—Ed.] Ești pregătită.

Dragă Dumnezeuule, mă rog ca Tu să o vindeci și să o faci bine, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze, soră.

Toate păcatele mărturisite? [Sora spune, „Fiecare lucru.”—Ed.]

Dragă Dumnezeuule, în timp ce această femeie mă privește în ochi, eu cred asta. Mă rog ca Tu să o vindeci, în Numele lui Isus.

²²³ Tu doar o aduci pe ea, așa-i, soră? Tu doar o aduci pe ea? Bine. Crezi, soră, că Dumnezeu te va face bine? [Sora spune, „Eu cred că Dumnezeu ar putea să-mi redea vederea.”—Ed.] Dumnezeu să te binecuvânteze.

²²⁴ Tată Ceresc, Tu ești întotdeauna milostiv cu cei orbi, și cu cei nevoiași. Acum ele au văzut ce ai făcut Tu în seara aceasta. Astfel noi credem, Doamne, că acest mare ultim semn se mișcă în mijlocul nostru acum. Eu cer ca vederea acestei femei oarbe să vină la ea, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Acum, fă-ne un raport. Raportează asta.

[O soră vorbește cu Fratele Branham—Ed.] Oh, da, crezi că Dumnezeu te va vindeca? [„Aleluia!”]

Dragă Tată Ceresc îmi pun mâinile peste sora noastră și îți cer ca Tu să o vindeci, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Să ne spui cum—cum te vei simți.

Crezi, soră? [Sora spune, „Da, cred.”—Ed.]

O Dragă Tată Ceresc, mă rog pentru sora noastră, nădăjduind că Tu o vei vindeca acum. Îmi pun mâinile peste ea, în Numele lui Isus Cristos.

Acum crede. Exact. Doar du-te, crezând.

Crezi, frate? [Fratele spune, „Da.”—Ed.] Toate păcatele mărturisite?

Dragă Dumnezeuule, mă rog ca Tu să-l vindeci pe fratele nostru și să-l faci bine, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Crezi, soră?

²²⁵ O Dumnezeuule, mă rog ca, în Numele lui Isus Cristos, cu umilință, în dulceața și blândețea acestui moment, fie ca Duhul Sfânt să o facă bine pe această femeie. [Sora spune, „Și mă rog, mă rog pentru fiul meu. Nu l-am văzut de douăzeci de ani.”—Ed.] Mă rog ca Dumnezeu să ți-l trimită pe fiul tău, soră, dragă. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Dragă Tată, mă rog pentru sora noastră aici. În dulceața Duhului Sfânt, fie ca El să vină acum și să o vindece pe sora noastră, în Numele lui Isus. Amin.

Te binecuvântează, soră.

Dragă Dumnezeu, mă rog pentru fratele meu, în timp ce el stă aici și eu pun mâinile peste el, și cer vindecarea lui, în Numele lui Isus.

Te binecuvântează, fratele meu. În regulă.

Băiețelul?

Dragă Dumnezeu, punând mâinile peste micuț, eu îl binecuvântează în Numele lui Isus Cristos, pentru vindecarea lui.

Crezi acum, soră? [Sora spune, „Da.”—Ed.] Vrei să se facă rugăciune și pentru tine?

²²⁶ Dragă Dumnezeu, mă rog pentru ea, în timp ce îmi pun mâinile peste ea. Acum, aceasta este însărcinarea Ta, este ce ai spus să facem, „Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred. Dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, ei se vor însănătoși.” Tu ai spus, Doamne. Amin.

Acum, El a spus asta, nu-i așa? Trebuie să fie așa, soră.

Dragă Dumnezeu, mă rog ca Tu să o vindeci pe sora noastră și să o faci bine, în Numele lui Isus Cristos. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră.

Tu ai venit crezând, soră?

²²⁷ Dragă Tată Ceresc, cer binecuvântările Tale peste sora noastră, supunându-ne doar la ce ai spus să facem. Ai spus, „Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred. Dacă își vor pune mâinile peste bolnavi,” Ai spus că, „ei se vor însănătoși.”

²²⁸ Pot să mă opresc aici puțin, să spun referitor la asta, doar ca să-i las pe oameni să se odihnească o clipă, doar o clipă. Odată, un critic mi-a spus, că asta nu este așa. Dar, vedeți, El a spus, „Aceste semne vor însoți.”

²²⁹ Ați auzit Mesajul meu despre *Procesul*, dându-l în judecată pe Isus. Vedeți, El i-a spus lui Noe, „Va ploua.” Nu a plouat timp de o sută douăzeci de ani, dar a plouat oricum. I-a spus lui Abraham că va avea un fiu de la Sarah. S-a împlinit cu douăzeci și cinci de ani mai târziu. El nu a spus când. A spus că ei vor avea fiul. Douăzeci și cinci de ani mai târziu, s-a întâmplat. Vedeți, El nu a spus când.

²³⁰ El a spus, „Rugăciunea de credință va mântui pe bolnav. Dumnezeu îi va ridica. Dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, ei se vor însănătoși.” Este ceea ce a spus El? Nu a spus că imediat vor sări în sus și se vor vindeca. El a spus, „Se vor însănătoși.” Vedeți, aceasta este făgăduința Lui. Iată ce credem noi.

Vino, soră. Crezi că este adevărat? [Sora spune, „Da, cred.”—Ed.] Atunci este cu neputință să fi reținută de la a fi vindecată.

Îmi pun mâinile peste sora, în Numele lui Isus Cristos, pentru vindecarea ei. Amin.

Crezi, soră? [Sora spune, „Da.”—Ed.] Toate păcatele mărturisite, și pregătită?

Dragă Dumnezeuule, îmi pun mâinile peste sora, în supunere față de porunca Ta, și cer vindecarea ei, în Numele lui Isus. Amin.

²³¹ Vreau ca voi pentru care se face rugăciune, vreau să îmi faceți o favoare. Vreau să raportați, înainte ca aceste adunări să se termine, ce se întâmplă; și să lăsați audiența, ceilalți oameni, să vadă ce are loc cu adevărat. Poate mâine, ziua următoare, sau când, voi doar urmăriți ce se va întâmpla.

²³² Corespondența mea a demonstrat că este—este atât de diferit decât să-i las doar să încerce, să-și testeze propria lor credință. Pentru că, Isus a spus, „Își pun mâinile peste ei. Își pun mâinile peste ei și ei se vor însănătoși.” Acum înțelegeți ce a spus El. El nu a spus că ei vor sări sus și vor alerga dintr-o parte în alta a camerei. Ar fi putea face asta. Dar El a spus, „Ei se vor însănătoși.” Este asta ce a spus El? Asta a spus. Asta-i ce cred. Și El este aici acum, Acela care a spus că Cuvântul este aici ca să facă așa.

Crezi, domnule? [Fratele spune, „Amin.”—Ed.]

Dragă Tată Ceresc, pe baza mărturisirii credinței lui și crezând, îmi pun mâinile peste el, în Numele lui Isus Cristos, pentru vindecarea lui.

Dragă Dumnezeuule, îmi pun mâinile peste această femeie, în Numele lui Isus Cristos, pentru vindecarea ei. Bine.

Dragă Tată, îmi pun mâinile peste această femeie, în Numele lui Isus Cristos, pentru vindecarea ei. Tu ai spus, „Ea se va însănătoși.”

Ești pregătită pentru vindecare, soră?

Dragă Dumnezeuule, îmi pun mâinile peste ea, în Numele lui Isus Cristos, ca Tu să o vindec.

Bine, soră, dragă, totul pregătit pentru vindecare? Acum credința ta a fost îndeplinită, crezi că vei fi bine?

²³³ Și, Dumnezeuule, îmi pun mâinile peste ea, în ascultare de porunca Ta, „În toată lumea, la fiecare făptură.” Îmi pun mâinile peste ea, în Numele lui Isus, pentru vindecarea ei.

Dragă Dumnezeuule, îmi pun mâinile peste fratele meu, în Numele lui Isus Cristos, pentru vindecarea lui.

Dragă Dumnezeuule, îmi pun mâinile peste sora mea, în Numele lui Isus Cristos, pentru vindecarea ei.

[Spațiu gol pe bandă—Ed.] . . . merg pe culoar. Chiar nu am vrut să vă obosesc. Tu vei fi bine dacă vei crede asta acum.

Dragă Dumnezeuule, mă rog să o vindec pe sora mea, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

[Spațiu gol pe bandă—Ed.] . . . să mă ajute să mă rog pentru acești oameni.

²³⁴ Acum avem câteva batiste aici, și așa mai departe, aici, peste care să ne rugăm. Și vreau să continuați să vă rugați cu mine acum, acum, aceste pachetele mici, acum. Știu că asta sună foarte ciudat pentru oameni să se facă rugăciune pentru un lucru așa de mic. Dar dacă doar ați putea să veniți în biroul meu, odată, și doar ca să vedeți. Dacă am fi păstrat mărturiile în toți acești ani, eu cred că nu ar fi încăput pe această platformă, câți au fost vindecați doar trimițând aceste pânze de rugăciune în felul acesta, milioane de ele, în jurul și în jurul lumii. Acum, știți ce este—ce este?

Cineva să ia acea batistă de acolo pentru acel—acel tânăr . . . Vei recunoaște batista ta, nu-i așa, frate? Bine.

²³⁵ Și eu am văzut copii mici, infirmi vindecați. Și vedeți, ce este, este doar un punct de contact, cum obișnuia să spună Oral Roberts. Este doar un punct de contact. Ne rugăm. Acum, noi nu facem asta de la noi, facem lucrul acesta pentru că Biblia ne însărcinează să îl facem. Noi toți știm că asta e adevărat.

²³⁶ Acum, sunt mulți oameni care ung batiste, și așa mai departe. Păi, acum, noi credem că aceea este în regulă, desigur, dar dacă noi doar . . . Biblia nu a spus că ei au „uns” batiste.

²³⁷ „Dar ei au luat basmale de pe trupul lui Pavel.” Acum înțelegeți despre ce vorbeam? Acum, ce au văzut ei, acea putere dătătoare de viață care era în Pavel, pentru că ei știau că el era slujitorul lui Dumnezeu. Știau că Dumnezeu era în el. Știau că tot ce atingea el era binecuvântat. Câți înțeleg asta? Spuneți, „Amin.” [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.]

²³⁸ Știți, eu cred că Pavel a fost foarte Scriptural în ceea ce a făcut. Nu credeți? Vreți să vă spun de unde cred eu că a avut el ideea să facă asta? [Cineva spune, „De la Elisei.”—Ed.] De la Elisei, este corect. Vedeți, Ilie a spus, „Ia acest toiag și du-te și pune-l peste copil.” Și profetul a trimis toiagul pentru că el știa că tot ce atingea el era binecuvântat. El își cunoștea poziția. El . . . dacă putea doar să o facă pe femeie să creadă același lucru.

Deci vedeți, acum, Biblia nici măcar nu a spus, „Se vor ruga pentru bolnavi.” A spus, „Își vor pune mâinile peste bolnavi.”

²³⁹ Acum doar gândiți-vă, că oamenii vedeau, în apostolul Petru, Prezența lui Dumnezeu manifestată în acest om, încât ei—ei chiar îi puneau pe oameni în umbra lui, și se vindecau. Câți știu că asta este Scriptural? Este tot la fel de Scriptural ca Ioan 3:16. Vedeți, este tot Cuvântul lui Dumnezeu. Acum, oamenii, voi știți că umbra celui om nu i-a vindecat pe oameni.

²⁴⁰ Dar, ascultați, dacă puterea lui Dumnezeu era peste acel profet, la ani și ani după ce el a murit, într-atât că un om mort a fost aruncat peste trupul lui, oasele lui. Trupul nici măcar nu

era acolo; oasele erau acolo. Și Prezența lui Dumnezeu era peste acele oase, încât acel mort a înviat.

²⁴¹ Acum nu știți că același Dumnezeu care a făcut toate lucrurile acelea este chiar aici în seara aceasta? Pentru—pentru mine, eu cred că noi ar trebui să fim cei mai fericiți oameni din toată lumea. Doar gândiți-vă la asta.

²⁴² Eu—eu sper că nu am dat impresia audienței mele să creadă că este ceva ce fac eu însumi. Voi—voi știți mai bine de atât. Eu, eu sunt fratele vostru, vedeți, și eu sunt doar fratele vostru.

²⁴³ Dar eu știu, eu știu asta, că Dumnezeu este aici. Și știu că El ne-a dat ceva, ce nu putem explica, decât prin Cuvântul lui Dumnezeu, care spune că ar trebui să fie aici în timpul acesta. Așadar, asta ne dă și identificarea să știm că noi trăim în zilele din urmă. Ne dă identificare să știm că acești oameni, acești aleși, aleșii, chemați afară, predestinați. . .

²⁴⁴ Acum, acela-i un cuvânt mare, *predestinat*, dar noi toți știm că este adevărul. Știm în mod absolut că infinitul Dumnezeu a predestinat toate lucrurile prin cunoștința mai dinainte, înainte de întemeierea lumii, chiar și Mielul a fost ucis; și fiecare nume care va fi vreodată în Carte, a fost pus în Carte înainte ca, Cartea să fie scrisă vreodată. Acum câți știu că asta este adevărat?

²⁴⁵ Și Isus a venit să—să răscumpere pe aceia care erau în Carte. În Biblie, Mielul a venit din spatele cortinei, și a luat Cartea și a deschis Pecețile cu care a fost pecetluită, pentru că El a venit ca să pretindă tot ce El a răscumpărat. El este Mijlocitorul acum, un Mijlocitor care mijlocește pentru cei pe care i-a răscumpărat. Toți cei al căror nume a fost scris în Cartea Vieții Mielului, sunt răscumparați.

²⁴⁶ Așa cum am făcut o mică afirmație rudimentară seara trecută. . . Eu aștept ca . . . toate aceste batiste de aici. Nu încerc doar să predic din nou, dar am spus că acolo era o mică afirmație. . . Sper că asta nu sună profanator, vedeți. Dar ca fermierul care a pus găina la clocit, și nu avea destule ouă, așa că a luat un ou de vultur, și l-a pus sub găină și ea a clocit un vultur. Și el era un ins foarte ciudat printre toți puii, pentru că ei nu vedeau lucrurile la fel. Dar asta e tot ce văzuse el vreodată, era găina. Auzea doar un singur glas, care nu semăna cu glasul lui. Și nici el nu putea să facă un sunet ca și găina sau ca și puii. El nu le aprecia alimentația lor, pentru că mâncau din ogradă. El era oarecum deosebit, însă el nu știa care era diferența.

²⁴⁷ Și apoi într-o zi, acolo era mama vultur care știa că ea a ouat atâtea ouă. Și unul dintre aceste ouă, care trebuia să fie fiul ei, lipsea. Astfel ea s-a dus să-l caute, și l-a găsit în ogradă. Și ea a strigat. Și când ea a strigat, vulturașul a cunoscut glasul mamei. Cum a spus Isus, „Oile Mele cunosc Glasul Meu.”

²⁴⁸ Mă gândesc, că seara trecută, când am văzut acel grup de Bapțiști, Prezbiterieni, și câți alții, că ei poate au fost scoși de sub

o găină. Scuză-mă, frate, înțelegi. Dar Mama știa că Ea își avea dragii Ei acolo afară pe undeva. Astfel acei oameni care stăteau acolo, fără să discute despre hrana care au primit-o de la mama cloșcă, și așa mai departe, dar acum ei sunt vulturi, vedeți, ei zboară pentru hrana lor. Vedeți?

²⁴⁹ Și eu cred că biserica este ceva ca o scenă care am văzut-o nu de mult, venind din Tucson, sau din—din Phoenix, mergând spre Tucson. Am văzut o priveliște misterioasă. Și cumva mi-a frânt inima, să văd ce a avut loc, cum. . . un șoim, care cândva zbura în aer, un frate al vulturului, care este un simbol al bisericii.

Și Iehova este Vulturul. El i-a chemat pe profeții Săi „vulturi.” El S-a numit pe Sine, Iehova, „Vultur.”

²⁵⁰ Dar acest șoim și-a pierdut de mult identificarea, pentru că nu mai zboară în aer și nu își mai vânează hrana așa cum ar trebui. Ci stă pe firele de telefon și acționează ca un necrofag. El—el caută după iepuri morți pe care mașinile i-au ucis, și el și corbii se duc acolo și mănâncă împreună. El saltă ca un corb, în loc să meargă cum ar trebui să meargă. El și-a pierdut identificarea.

²⁵¹ Și eu spun asta cu toată dragostea evlavioasă și respect, biserica și-a pierdut de mult identificarea ei ca o soră vultur. Stă degeaba. În loc să cerceteze în Cuvânt și să afle dacă aceste lucruri sunt corecte, ea așteaptă după o grămadă de literatură de școală Duminicală care a fost făcută de un grup de intelectuali pe undeva, un iepure mort care a fost ucis altundeva. Sare ca un corb! Dumnezeu să ne ajute să zburăm departe de asta.

Aceste făgăduințe sunt adevărate. Nu ce a spus cineva despre Asta, ci ce a spus Dumnezeu despre acestea! Sunt adevărate. Sunt așa de bucurios să fiu asociat cu vulturii.

Să ne rugăm împreună pentru bolnavii noștri.

²⁵² Dragă Tată Ceresc, este afirmat în Biblie că ei luau de pe trupul lui Pavel, basmale și șorțuri, și ieșeau demonii din oameni, și duhurile necurate îi părăseau. Acum, Tată, eu stau aici asupra acestor batiste, care reprezintă fiecare persoană care este prezentă. Este Trupul lui Cristos, noi împreună. Declarăm, prin har și dragoste, că suntem aici ca să reprezentăm Mireasa Lui, și crezând, asociați cu El în Împărăția Lui. Și știm că noi nu suntem Sfântul Pavel, dar știm că Tu încă ești Isus.

²⁵³ Și ne rugăm ca Tu să onorezi credința acestor oameni. Dacă ei ar fi trăit în trecut pe vremea lui Pavel, ei ar fi auzit aceeași Evanghelie, ar fi văzut aceleași lucruri. De aceea, ei sunt același tip de oameni. Tu ești același Dumnezeu. Astfel mă rog, Dragă Dumnezeule, ca Tu să le onorezi credința, așa cum ai onorat pe cei din zilele Bibliei. Și fie ca fiecare putere demonică, fiecare boală, fiecare suferință, care îi leagă pe oamenii care reprezintă aceste batiste și pachetele, fie ca acea putere rea a bolii să-i părăsească.

²⁵⁴ Se spune, că odată Israel mergea în împlinirea datoriei, spre o țară făgăduită. Și chiar la postul de datorie, vrăjmașul a venit și i-a înghesuit într-un colț, și Marea Roșie i-a întrerupt de la datorie, și din călătoria lor. Și Dumnezeu a privit în jos din ceruri, prin Stâlpul de Foc, și marea s-a speriat. Și-a rostogolit valurile înapoi, pentru că valurile lui Dumnezeu erau pe fundul mării. Și-a făcut o cale pentru copiii Lui, care mergeau în linia de supunere.

²⁵⁵ Acum, Dumnezeule, dacă Marea Roșie s-a speriat, și și-a rostogolit înapoi valurile, și-a retras apele, și a făcut loc la copiii călători care umblau în ascultare; Dragă Dumnezeule, în seara asta, privește în jos prin Sângele Fiului Tău, Isus, Care a făcut făgăduința. Și când aceste batiste sunt puse pe trupurile bolnave ale oamenilor, fie ca ochii lui Dumnezeu să privească, și fie ca acea boală, acel diavol, să se sperie și să se îndepărteze. Și fie ca oamenii să continue călătoria spre Țara făgăduită, cu sănătate bună și tărie. Așa cum a călătorit Israel prin pustie, acolo nu era nicio persoană neputincioasă în mijlocul lor, la celălalt capăt. Fie ca lucrul acesta să le fie acordat acestor oameni, Tată, căci noi trimitem aceste batiste, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

²⁵⁶ Dumnezeu să vă binecuvânteze, pe fiecare. În timp ce vă luați batistele acum, credeți din toată inima. Credeți că Dumnezeu aude asta? Vedeți? Eu—eu vreau să spun asta. Să nu, să nu vă îndoiiți, niciun pic. Vedeți, poate părea foarte ciudat. Scuzați-mă, doar un minut. Nu vă îndoiiți, niciun pic. Ci credeți acum că, ceea ce am cerut, Dumnezeu ne dă.

²⁵⁷ Credeți că acesta este Dumnezeu aici, care vă cunoaște taina inimii? Știți și credeți că acesta este Dumnezeu? Acum doar puneți-vă asta în minte acum, nu poate fi nimic altceva. Vedeți?

²⁵⁸ Acum, și dacă ar fi o zi măreață de mâine, cu mulți ani în urmă acest lucru va fi istorie. Și când oamenii, în anii care vor veni, dacă va fi să fie așa, vor veni și vor spune, „Ei bine, dacă aș fi trăit atunci, dacă aș fi văzut asta făcându-se, băiete, asta e tot ce ar fi trebuit să știu. Aș fi crezut chiar atunci!” Vedeți, același lucru care îl credeți și voi, dacă ați fi fost acolo în trecut când El a făcut-o atunci! Amintiți-vă, este încă El. Este Viața Lui în voi. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

65-0426 Dovedind Cuvântul Său
Hotel Embassy
Los Angeles, California U.S.A.

ROMANIAN

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org